

Kylväjä

TAVOITTAMATTOMIEN TAVOITTAMISEKSI

3/2023

Miten kristityn tulisi
toimia jännitteiden
keskellä?

34–39

Lähdimme aktiolaisten
matkaan Ateenaan

26–31

Teologia vaikuttaa
arkeen Israelissa

15

Tässä numerossa:

6

AJANKOHTAISTA

Kokemus ja uusi into kohtasivat

Kylväjän kesäpäivillä kiitettiin ansiomerkein kolmea lähetystyöntekijää pitkästä urasta lähetystyössä.

KANNEN KUVA: UNSPLASH

JUSSI VALKEAJOKI

MARI TURUNEN

10–14

REPORTAASI

Kipu ja hengellinen etsintä kohtaavat Ateenassa

Lähdimme lähetystyöntekijä Liisa Puhalaisen mukaan kohtaamaan diasporassa eläviä ihmisiä.

42–43

KEHITYSYHTEISTYÖ

Vammaisryhmien elinolojen kehittäjä

Tegsh Tusgalin toiminnanjohtaja Cantulga Balgan haluaa vahvistaa järjestön kristillistä arvoperustaa.

22–23

VIERASKYNÄ

Kirkko on olemassa, jotta maailma uskoisi

Risto Jukko muistuttaa, että kristittyjen yhteys tähtää siihen, että maailma uskoisi Jeesuksen olevan Jumalan lähettämä Kristus, Herra.

AARNE ORMIO

32–33

URAPOLKU

Lähetyskutsusta tuli omakohtainen

Aviomiehen aivoinfarktin jälkeen Humaira Johnin lähetyskutsumus vahvistui.

”

Jos kerran Jumalan Pojan kuolema sovitti meidät Jumalan kanssa, kun olimme hänen vihollisiaan, paljon varmemmin on Jumalan Pojan elämä pelastava meidät nyt, kun sovinto on tehty.

ROOM. 5:10

SAIJA TILIKAINEN

Identiteetistä

JUKKA KÄÄRIÄINEN
jukka.kaariainen@kylvaja.fi

Kylväjän kesäpäivillä 10.6. pidin Kylväjän identiteetistä puheen, joka on herättänyt keskustelua. Puhe lähetyksen kolmannesta tiestä on poikanut monilta kiitoksia. Samalla jotkut ovat ilmaisseet huolia, jopa pelkoja.

Kylväjä on osa laajaa rintamaa, joka edustaa ja edistää klassista kristinuskkoa ja lähetyksen näkökulmaa. Edustamme edelleen luterilaisen herätyskristillisyyden parhaita puolia. Tämä ei ole muuttunut. Lähetyksen järjestöidentiteettimme ja sitoutuminen vieraanvaraiseen luterilaisuuteen tarkoittaa kuitenkin, ettemme samaistu jyrkkiin, ehdottomiin painotuksiin, ilmaisuihin ja asenteisiin, jotka muodostuvat esteiksi evankeliumin eteenpäin viemiselle.

Lähetyksen kolmannen tien prosessi Kylväjässä ei ole irtiottoa vanhasta ja jonkin täysin uuden luomista, vaan nykytodellisuuden ja tulevan suunnan sanoittamista. Kylväjässä on ollut kova ”tekemisen meininki.” Olemme menneet teot ja työ edellä. Nyt sanoitus kirii teot kiinni. Pyrimme sanoittamaan uudistunutta identiteettiämme ja näkemystämme samalla kun yhdessä keskustellen ja rukoillen hahmotamme tulevaa suuntaa.

Kylväjän tietä tulisi määritellä olennaiseen liittymiseen, rohkeaan nöyryyteen ja ristin voiman tunnustamiseen. Seurasin kesällä erään amerikkalaisen kirkon kiistaa. Vaikeaa asiaa käsiteltäessä joku kysyi: ”Eikö yhteinen sitoutuminen evankeliumin levittämiseen riitä?” Juuri tähän tähtäämme Kylväjässä: kokoamme ihmisiä lähetyksen äärelle sitomatta heitä toissijaisilla asioilla.

Rohkea nöyryys oli Kristuksen asenne, jota Kylväjän tulisi toteuttaa. Rohkeus ei ole röyhkeyttä; nöyryys ei ole nöyristelyä. Terve rohkeus uskaltaa keskittyä olennaiseen, evankeliumiin, ottaa riskejä sen vuoksi ja tulla jopa väärin ymmärretyksi. Jumalan rakkaus Kristuksessa luo terveen rohkeuden: ”Me... astumme rohkeasti esiin. Sellainen kuin Jeesus on, sellaisia mekin olemme tässä maailmassa. Pelkoa ei rakkaudessa (ja rohkeudessa!) ole, vaan täydellinen rakkaus (rohkeus!) karkottaa pelon” (1. Joh 4: 17–18). Nöyryys tarkoittaa sitä, että olemme valmiit luopumaan rakkaista, toissijaisista asioista, jos evankeliumin levittäminen tässä ajassa sitä vaatii. Nöyryys edellyttää väärässä olemisen tunnustamista ja rohkeutta pyytää anteeksi.

Lopuksi, todellinen muutosvoima ei löydy meistä. Se löytyy aina, ja ai-noastaan, rististä. ”Ristillä kuollessaan hän... sai aikaan sovinnon Jumalan ja näiden molempien välille ja teki näin lopun vihollisuudesta” (Ef. 2:16). Emme kuvittele, että lähetyksen kolmas tie purkaa liberaaleja näkemyksiä ja ehdotonta puhtasoppisuutta ”erottaneen vihollisuuden muurin.” Se ei ole tehtävämme. Mutta kun keskitymme ristin evankeliumiin ja tunnistamme sen voiman, olemme kutsumassa muitakin jonkin uuden äärelle tässä ajassa. Ja sen voi vain Jumala, jos Hän näkee hyväksi, luoda ja siunata.

JUKKA KÄÄRIÄINEN

Simon ja Kaisa Golding lapsineen siunattiin lähetystyöhön Kalevan kirkossa 11. kesäkuuta. Siunaajina toimivat Tampereen tuomiokirkkoseurakunnan lähetys sihteeri Sanna Kramer, Kylväjän talous- ja hallintojohtaja Petri Javanainen, apulaislähetysjohtaja Hanna Lindberg, Tampereen tuomiokirkkoseurakunnan seurakuntapastori Riikka Sydänmaa, Tampereen hiippakunnan piispa Matti Repo, Kylväjän verkostojohtaja Tanja Hirvilampi, hallituksen puheenjohtaja Martti Leinonen ja lähetysjohtaja Jukka Kääriäinen.

Kylväjän kesäpäivillä siunattiin kaksi uutta lähetystyöntekijää

Kylväjän kesäpäiviä vietettiin Tampereella hotelli Rosendahlsissa 10. kesäkuuta. Tapahtuma jatkui 11. kesäkuuta juhlamessulla Kalevan kirkossa. Messussa siunattiin kaksi uutta lähetystyöntekijää diasporatyöhön.

Lähteiksi siunatut **Kaisa** ja **Simon Golding** palvelevat globaalissa *Refugee Highway Partnership* -verkostossa. Verkoston tavoitteena on koordinoita kristillisiä järjestöjä, kirkkokuntia ja seurakuntia, jotta ne pystyvät yhdessä vastaamaan globaaliin muuttoliikkeeseen ja kasvavaan pakolaisuuteen.

– Jeesus opetti meitä rukoilemaan: Tulkoon sinun valtakuntasi, tapahtukoon sinun tahtosi. Jumalan valtakunta tulee ja tahto tapahtuu ilman meitäkin. Mutta saamme antaa itsemme hänen käsiinsä ja pyytää, että

hänen tahtonsa toteutuu elämässämme. Jumala kutsuu meitä palvelukseensa ja on katsonut hyväksi ottaa ihmisen työtöverikseen, piispa **Matti Repo** totesi juhlamessun avaussanoissaan.

Messussa siunattiin myös uudelleen työkaudelle lähteviä lähettejä sekä uusia Kylväjän kotimaan työntekijöitä.

Juhlamessu jatkui kirkkokahveilla, joiden aikana kiitettiin Kylväjän työssä pitkään toimineita ansiomerkein. **Lea Lukka** ja **Hans Rönnlund** saivat seurakuntatyön kultaisen ansiomerkin, joka annetaan tunnustuksena vähintään kolmenkymmenen vuoden palveluksesta kirkon tai kristillisen järjestön toiminnassa. **Arja Halttunen** sai seurakuntatyön hopeisen ansiomerkin, joka myönnetään vähintään kahdenkymmenen vuoden palveluksesta.

Ensi kesänä Kylväjän kesäpäivät järjestetään Jyväskylässä. Silloin juhliataan Lähetysyhdistys Kylväjän 50-vuotista taivalta.

Tallenteet Kylväjän kesäpäiviltä ovat kuultavissa Kylväjän Podissa.

Kylväjän koulutuksen uudistaminen jatkuu

Kylväjä on panostanut viime vuosina lähetystyöntekijöiden koulutuksen uudistamiseen. Samalla kun Kylväjällä on tarve kouluttaa ja lähettää uusia lähettejä, halutaan kutsua, varustaa ja tukea ihmisiä laajasti lähetysten parissa. Tämä on näkynyt muun muassa nuorten aikuisten koulutuksen uudistamisena.

– Luomme uudenlaista oppimisen kulttuuria, joka antaa välineitä kasvuun Jeesuksen todistajana, kuvaa lähetystyöntekijöiden koulutuksesta vastaava **Elisa Greye** ja jatkaa:

– Haluamme avata myös lähetystyössä tavalla tai toisella mukana oleville mahdollisuuden osallistua järjestämiimme lähetystyön koulutuksiin sen sijaan, että järjestäisimme koulutuksia vain omille työntekijöillemme tai Kylväjän kautta lähetystyöhön hakeutuneille.

Näin Kylväjä tarjoaa jatkossa laadukasta koulutusta myös muun muassa seurakuntien työntekijöille, nuorille aikuisille tai omaa paikkaansa Jumalan lähetystyössä vielä etsiville. Koulutuksiin osallistuminen mahdollistaa oman kutsumuksen pohtimisen sekä liittymisen Kylväjän yhteyteen erilaisilla sitoutumisen tasoilla.

Uudet koulutusmahdollisuudet avautuvat vuoden 2024 aikana. Kyseessä on monimuotokoulutus, jossa yhdistyvät itsenäinen opiskelu, yhteinen oppiminen verkon välityksellä sekä lähtöpaamiset.

– Jos tällainen koulutusmahdollisuus kiinnostaa, kannattaa seurata ilmoittelua syksyn ja ensi vuoden aikana. Lähetystyöhön lähtemistä voi pohtia rekrytoinnista vastaavan **Raija Hämysen** kanssa, vinkkaa Greye.

23.9.

vietetään YK:n julistamaa kansainvälistä viittomakielen päivää.

Odessan ortodoksinen katedraali tuhoutui öisissä iskuissa 22. heinäkuuta.

Odessan pommituksissa osui kristillisiin kohteisiin

Heinäkuu oli vaikea Odessassa, sillä Venäjä keskitti pommituksia kaupunkiin aiempaa enemmän. *Helsingin sanomien* mukaan asiantuntijat arvioivat syyksi samalla viikolla rauenneen Mustanmeren viljasopimuksen.

19. heinäkuuta Odessan luterilaisen seminaarin lähelle osui raketti, ja rakennuksen ikkunoita ja ovia rikkoutui paineaallon seurauksena. Henkilövahingoilta välttyttiin. Seminaarin tilat korjattiin talkoovoimin. Kaupungin historiallinen ortodoksinen tuomiokirkko tuhoutui öisissä iskuissa 22. heinäkuuta.

– Tämä painajainen jatkuu nyt joka yö. Meillä ei ole mitään pakopaikkaa. Toivomme on vain Jumalassa, Kylväjän vammaistyöntekijä **Vladislav Smokvin** kirjoitti.

Aiemmin kesäkuussa tuhoutui Kahovkan vesivoimalaitos ja siihen kuuluva pato. Tämä aiheutti tulvia laajoilla alueilla. Kesän aikana Kylväjän kumppanit tekivät avustusmatkoja sodan runtelemiin ja tulvasta kärsineisiin kyliin.

– Näimme paljon vaivaa, jaoimme paljon monenlaista apua ja saarnasimme paljon. Väsämme toden teolla sekä fyysisesti että erityisesti henkisesti. Tarvitsemme kovasti tukea, erityisesti rukoustukea, Smokvin kuvaa.

Tilanne Odessassa jatkuu vaikeana.

NCMI sai uuden pääsihteerin

Elokuun alussa Norjan Israel-lähetyskeskuksen (Norwegian Church Ministry to Israel, NCMI) uutena pääsihteerinä aloitti **Jarle Råmunddal** (55). Vapaakirkon pastorina toiminut ja lukuisten kristillisten järjestöjen hallituksissa palvellut Råmunddal jakaa vuonna 1844 perustetun perinteikkään juutalaislähetyskeskuksen arvot ja vision.

– Nöyränä otan vastaan tehtävän johtaa ainutlaatuisia töitä, jota järjestömme tekee. Odotan mielenkiinnolla, että saan tutustua kaikkiin järjestömme toimijoihin sekä kumppaneihimme. Tätä työtä ei tehdä yksin, hän toteaa.

– Viime aikoina Paavalin murhe

oman kansansa, juutalaisten tähden roomalaiskirjeen luvuissa 9–11 on haastanut minua. Siksi olen erityisen kiitollinen, että minulle on nyt avautunut mahdollisuus työskennellä sen eteen, että juutalaiset voivat oppia tuntemaan Jeesuksen Messiaanaan.

NCMI on Kylväjän yhteistyökumppani Israelissa tehtävässä työssä. Uusi pääsihteeri Jarle Råmunddal ja Israelin työstä vastaava Immanuel-kirkon pastori **Eyvind Volle** vierailivat elokuun lopussa Suomessa työneuvottelussa Kylväjän ja Kansanlähetyksen edustajien kanssa.

Yhteinen todistus 2023

- on Suomen evankelis-luterilaisen kirkon lähetyskeskuksen peruslinjaus, jonka piispainkokous hyväksyi lokakuussa 2022.
- Asiakirjan voi lukea: julkaisut.evl.fi. Järjestöjen uusi viisivuotinen sopimuskausi käynnistyi 14.6.

Kylväjän kumppaneiden välistä vertaisoppia

Viime keväänä Kylväjä toi kaksi kehitysyhteistyön toimijaa yhteen oppimaan toisiltaan, kun Mongolian Kylväjän maatoimiston operatiivinen johtaja **Oyuntuya Purev** vieraili Bangladeshin kehitystoimijan *Bangladesh Lutheran Mission–Finnish* (BLM–F) luona. Matkaan osallistuivat myös kehitysyhteistyössä kokeneet Kylväjän työntekijät.

Matkalla Purev tapasi nuorten lisääntymisterveyshankkeen osallistujia ihmisiä. Eräs yhteisökomitean jäsen kertoi, että he ovat tähän mennessä estäneet kolme lapsiavioliittoa. Nuoret pojat ilmaisivat vastustavansa lapsiavioliittoja, mikä osoittaa valistuksen muokanneen asenteita.

Purev esitteli paikalliselle kehitystoimijalle Mongolian maatoimiston ja nyt uuden itsenäisen toimijan, Tegsh Tusgalin, työtä ja saavutuksia. Vierailu oli merkittävä molemmille kumppaneille.

– Oli vaikuttavaa kuulla tätä aktiivista naisjohtajaa. Opimme Tegsh Tusgalin käytännöistä ja saimme muun muassa

uusia teknisiä taitoja vierailun aikana. Vierailun jälkeen näen, että voisimme palkata toimistoomme vammaisen ihmisen, mikä olisi merkittävä viesti muille vammaisille ihmisille, projektin manageri **Gonesh Murmu** kuvaa.

– Pidän maasta ja bangladeshilaisista. Lähes kaikki oli minulle uutta ja huomasiin pohtivani paljon ja tekeväni havaintoja. Usein keskusteluissa huomasiin näkeväni meidän, mongolialaiset kehitystoimijat, kuin peilistä. Se sai minut ajattelemaan tulevaisuuttamme ja niitä askelia, jotka meidän tulee ottaa mennäksemme eteenpäin, Purev toteaa.

Hankevastaava **Eeva** jatkaa:

– Oyuna auttoi esimerkeillään bangladeshilaista kehitystoimijaa näkemään vaihtoehtoisia tapoja tehdä asioita. Kun esimerkit tulevat paikalliselta toimijalta meidän suomalaisten sijaan, viestillä on aivan erilainen painoarvo. Toivottavasti voimme jatkossakin toteuttaa tällaisia asiantuntijavaihtoja.

Hallitus leikkasi kehitysyhteistyömäärärahoista

Kesäkuussa julkaistu uusi hallitusohjema merkitsee leikkauksia kehitysyhteistyöhön kohdennettuihin määrärahoihin. Leikkausten vaikutusta pystytään arvioimaan paremmin vasta syksyn budjettiriihen jälkeen, mutta jo nyt tiedetään, että leikkaukset kohdistuvat pääosin valtioiden välisiin sopimuksiin. Tämä on hyvä uutinen kansalaisjärjestöjen hankkeille. Lisäksi leikkaukset ajoitetaan hallituskauden loppuun, mikä helpottaa sopeutumisessa.

– Muutoksia on tulossa, mutta kyllä tämän kanssa pystytään elämään, toteaa Kylväjän hankevastaava **Eero Horstia**.

Hän painottaa, että kansalaisjärjestöt ja erityisesti lähetysjärjestöt edustavat pitkäjänteisyyttä. Ne tuntevat paikallisen kulttuurin ja jopa kielen, ja niiden työntekijät ovat läsnä paikan päällä. Tämä antaa järjestöille erinomaisen pohjan tehdä työtä, jolla saavutetaan kestäviä tuloksia.

Nyt hallitusohjelmassa leikattiin järjestöiltä selvästi vähemmän kuin muilta toimijoilta. Tämä osoittaa, että hallitus ymmärtää järjestöjen läsnäolon ja arvostaa niiden pitkäjänteistä työtä.

Kuuntele Eero Horstian koko haastattelu Kylväjä Podista.

Henkilöstömuutoksia

Kaukasian lähetit palasivat Suomeen kesäkuussa. Heinäkuussa lähetettiin toinen perhe Indonesiaan ensimmäiselle työkaudelle.

Annina Rautalahti aloitti Kylväjän seurakuntatyön koordinaattorina elokuussa. Hän palvelee Helsingin, Kuopion, Lapuan, Mikkelin ja Porvoon hiippakuntien alueilla toimivia seurakuntia muun muassa nimikkolähettien sopimusasioissa sekä seurakuntavierailujen sopimisessa.

Viestinnän tiimi sai vahvistusta **Piimaria Kemppaisen** aloittaessa copywriterina elokuussa.

Bangladeshissa vahvistetaan toimeentuloa ja sosiaalista asemaa

Maaseutualueilla Luoteis-Bangladeshissa viime vuonna käynnistynyt sosioekonomisen osallistumisen vahvistamishanke on vaikuttanut positiivisesti naisten, etnisten vähemmistöjen ja vammaisten henkilöiden elämään.

– Erityisesti vammaiset naiset ja etnisiin vähemmistöihin kuuluvat naiset kohtaavat monenlaista syrjintää, ja ovat alttiina oikeuksiensa loukkaamiselle. Heidän toimeentulonsa on usein epävarmaa ja sosiaalinen asema heikko, kertoo hankevastaava **Eeva**.

Hankkeen sataan säästöryhmään osallistuu parituhatta naista. Ryhmistä saatujen lainojen avulla naisten taloudellinen asema on parantunut. He ovat käyttäneet varoja esimerkiksi pienyritystäjyyteen, lasten koulutukseen ja maanviljelyyn.

Viime vuonna toteutetussa kartoituksessa havaittiin, että hankealueella asuu noin 900 vammaista henkilöä. Alueella on ollut vain vähän tukea vammaisille ihmisille, eikä heitä ole otettu mukaan yhteisön toimintaan. Hankkeen tarjoama kuntoutustuki on nostanut tietoisuutta vammaisuudesta, ja lapsia tuodaan saamaan kuntoutusta, kuten fysioterapiaa. Lisäksi hankkeen myötä on perustettu vammaisjärjestö. Järjestö kokoaa yhteen vammaisia ihmisiä ja edistää heidän asemaansa ja oikeuksiaan. Järjestöön kuuluu sekä vammaisia henkilöitä että kansalaisyhteiskunnan ja viranomais-tahon edustajia. Projektin manageri **Gonesh Murmu** iloitsee suuresti, että pitkäjänteisen työn seurauksena alueen viranomaiset ovat myös luvanneet uudelle vammaisjärjestölle alueen toimistoa varten.

Sosioekonomisen osallistumisen vahvistamishanke jatkuu vuoden 2024 loppuun saakka.

– Todistamme islamin historian suurinta kään-
tymystä Jeesuksen puoleen. Tämä on todellinen
momentum. Palvelemme persiankielisiä kansoja
Kreikan lisäksi globaalisti verkon välityksellä, iloi-
see Kylväjän kumppanuusjärjestön johtaja Matt.

Ateenassa kohtaavat kipu ja hengellinen etsintä

*Väkivallan uhka ja toivottomuus ajoivat
Parweenin ja Najiban jättämään kotinsa
Keski-Aasiassa. Euroopassa Jeesuksen hellyys
puhuttelee, mutta turvaa hakeva voi jauhautua
byrokratian rattaisiin.*

• • • •

Graffiteja. Niitä on seinissä, roskiksissa ja jopa autoissa, ja ne
tekevät Ateenan keskustasta rujan oloisen. Karulta tuntuu
lämpötilakin, se on miinuksella. Yöllä vuorille on satanut
lunta, eivätkä siellä asuvat lähde liikkeelle kuin pakon edessä.
Osa kouluista on suljettu, sillä koulubussit eivät pärjää kesä-
renkailla jäisillä vuoristoteillä.

Astumme hiljaiselta kadulta sisäkujalle, joka toimii sekatavarakauppana.
Perällä olevan kassan vierellä on portti, jonka tulee avaamaan amerikka-
lainen lähetti **Ruth**. Hän toivottaa Kylväjän lähetin **Liisa Puhalaisen** ja
minut lämpimästi tervetulleiksi. Nousemme portaita yläkertaan, missä
avautuvat avarat tilat. Olemme saapuneet pakolaisia ja turvapaikanhakijoita
auttavan *Helping Hands* -järjestön toimitiloihin. Tänään vietetään persian-
kielisten naisten aamupäivää.

Rekeissä roikkuu vaatteita, joita saa vapaasti ottaa. Ilmoitustaululle on
kiinnitetty työpaikkailmoituksia. Keittiössä häärää kansainvälinen ryhmä.
Saksalainen, amerikkalaisia ja Helping Handsissa työskentelevä keskiaasia-
lainen nainen. Iloisesti pulputtava Liisa halaa kaikki poskisuudelmin.

Pian kupeissa höyryää tee ja pöytään katetaan myös keksejä ja appelsii-
nilohkoja. Istumme takit päällä, sillä kylmä hohkaa kivilattioista. Paikalle
saapuu keski-aasialainen ”**Parween**”, joka on valtavan kiinnostunut Jeesuk-
sesta.

Kreikkaan Parween saapui reilut kolme vuotta sitten, ja vuosi sitten ystä-
vä kutsui hänet Helping Handsiin.

– Sain vaatteita, ruokaa ja opetusta Jeesuksesta. Opin asioita, jotka olivat
minulle uusia. Jeesuksen anteeksiantamus, hellyys ja rakkaudellisuus viehät-
tävät minua, nainen kertoo.

Turvapaikkaprosessin ajaksi Najiba perheineen asutettiin pakolaisleirille, missä perhe säästi saamistaan tuista mahdollisimman paljon ja isä keräsi pahveja saadakseen pientä tuloa.

Tyttöjen opettaminen kävi vaaralliseksi

Keski-Aasiassa Parween toimi tyttökoulun opettajana.

– Rakastin työtäni. Halusin opettaa, jotta tytöillä olisi parempi tulevaisuus.

Parweenin mies on ollut siirtotyöläisenä Kreikassa jo kaksikymmentä vuotta. Silti hän otti vaimon kotimaastaan. Aviopari tapasi kerran vuodessa. Usein kuukauden ajan, joskus vähemmän. Parween oli käytännössä yksinhuoltaja pariskunnalle syntyneille kolmelle lapselle.

Kaikki eivät arvostaneet Parweenin työtä. Maassa vaikutti ääriliike, jonka mukaan kouluttaminen johtaa uskonnottomuuteen. Liike näkee erityisesti naisten lukutaidon riskinä. Kun ääriliike nousi valtaan, Parween alkoi saada uhkauksia. Se uhkasi tappaa Parweenin lapset, mikäli hän jatkaa opettamista. Oli jätettävä kaikki ja lähdettävä pakoon aviomiehen luo Kreikkaan 3-, 6-, ja 9-vuotiaiden lasten kanssa.

Matka oli vaarallinen. Parween ja lapset ylittivät vuoret laittomasti yhdessä toisen perheen kanssa. Välimerellä vene alkoi upota, ja hätäntyneet ihmiset soittivat Turkin poliisille. Maissa he joutuivat viikoksi putkaan. Toisella kerralla poliisi otti heidät kiinni. Kolmannella kerralla he pääsivät Kreikkaan. Kaikkiaan matkalla kului kolme kuukautta.

Väkivalta, nälkä ja työttömyys ajavat ihmiset jättämään Keski-Aasian. Kun Parween joutui ääriliikkeen silmätikuksi, hänen oli pakko lähteä. Silti hän kaipa kotimaataan, isää ja äitiä.

– Vanhempani ja kolme siskoani asuvat yhdessä. Pelkään heidän turvallisuutensa puolesta, sillä isä on niin vanha, että hän vain nukkuu. Siksi siskojeni on käytävä ostoksilla.

Parween puhuu varovasti, sillä hän arkailee meihin vilkuilevaa ystäväänsä, joka ei ole kristitty. Amerikkalainen lähetti **Michelle** kertoo, että usein Parweenin mukana seuraa hänen ystävänsä, joka vahtii kiinnostunutta.

– Viime viikolla Parween ryntäsi keittiöön, että sai kysellä rauhassa hengellisistä asioista.

Siirrymme rupattelemaan muiden kanssa. Kun kaikki ovat saaneet Raamatut, persiaa sujuvasti osaa va Liisa aloittaa opetuksen.

Raamattukoulu vastaa sanan nälkään

On uusi aamu ja astumme vilkkaalta kauppakadulta porttikäytävään. Näin keskeisellä sijainnilla toimii persiankielinen raamattukoulu, jonka opettajana työskentelee Kylväjän lähettämä **Reza**. Tämä Iranin kristittyjen tuntema ”jukka norvanto” on rukousvastaus koululle.

– Neljä vuotta sitten pystyimme tarjoamaan opetuksistamme persiaksi vain kymmenesosan, mutta nyt jo puolet. Rezan merkitys on valtava, sillä oppilaamme kyselevät paljon, kuvaa innostuneesti raamattukoulun vetäjä, amerikkalainen lähetti **Greg**.

Persiankielisiä palvelevan raamattukoulun opetukselle on kysyntää. Opetustasoja on kolme, ja jokainen

”Väkivalta, nälkä ja työttömyys ajavat ihmiset jättämään Keski-Aasian. Kun Parween joutui ääriliikkeen silmätikuksi, hänen oli pakko lähteä. Silti hän kaipa kotimaataan, isää ja äitiä.

opiskelija saa rinnalleen mentorin. Aluksi opinnoissa syvennyttään tutkimaan, mitä kristillinen elämä tarkoittaa. Tämä on uusille kristityille tärkeää perusopetusta, jossa tutustutaan syvemmin Jeesukseen.

– Eräs nainen haki perusopintoihin toista kertaa. Kysyimme, miksi hän haluaa niin kovasti mukaan. Nainen vastasi: Mieheni kävi peruskurssin vuosi sitten, ja hän on nyt eri mies. Haluan saada samaa kuin hän.

Henkilökortin saatuaan osa opiskelijoista muuttaa muualle Eurooppaan. Heillä on myös paljon verkostoja, ja kulttuurin mukaisesti tieto leviää suusta suuhun. Äskettäin raamattukoulu sai Saksasta pyynnön verkko-opinnoille, ja nyt perusopintoja tarjotaan myös verkossa.

Tänä vuonna käynnistettiin Vanhaan testamenttiin pureutuva kolmannen tason kurssi, sillä opiskelijoilla on sanan nälkä.

– He käyvät töissä ja tekevät pitkää päivää. Silti he tulevat iltaisin tänne. En ole missään saanut opettaa näin motivoituneita opiskelijoita, Greg iloitsee.

Hedelmätarhan karu arki

”**Najibban**” aviomies ja 16-vuotias poika työskentelevät hedelmätarhalla. 11-tuntiset työpäivät alkavat kuudelta eikä vapaapäiviä ole. He käyvät Ateenassa harvoin, edelliskerran joulukuussa. Hedelmätarhalla palkka määräytyy kerättyjen kilojen mukaan. Työntantaja vähentää palkasta miehen ja pojan ruoan, matkakulut pelloille sekä vuokran. Majoituksessa kuusi miestä jakaa huoneen. Mies voi lähettää Najiballe vain satasen tai kaksi kuukaudessa.

Najiba asuu Ateenassa kolmen lapsen kanssa, ja Kreikan hintataso on Suomen veroinen. Satasella, edes kahdella ei pärjää, ei millään. Perhe onkin saanut asua muutaman kuukauden ilmaiseksi kristillisen järjestön toimitilassa. Lisäksi he ovat saaneet taloudellista avustusta.

Mutta kipeämmin kuin taloudellista turvaa täällä kaivataan Suomeen.

Sinnikästä yrittämistä

Keski-Aasiassa Najiban mies työskenteli ulkomaisten joukkojen kokkina. Kun sissisotaa käyvä ääriliike sai

Uusille kristityille mentori on korvaamaton tuki. Kylväjän raamattukouluttaja Reza mentoroi usein puistoissa.

Kun Suomi palautti Najiban perheineen takaisin lähtöruutuun, sinnikäs nainen murtui.

vihiä asiasta, mies ruuskittiin ja hänet passitettiin puoleksi vuodeksi vankeuteen. Mies onnistui pakenemaan ja työskenteli naapurimaassa kaksi vuotta. Najiba ja lapset jäivät kotimaahan. Sitten ääriliikkeen sissit alkoivat saapua Najiban ovelle vaatimaan ruokaa aseet olallaan, ja elämä kävi liian turvattomaksi. Perhe lähti matkalle kohti parempaa elämää.

Vuonna 2019 Najiba, aviomies ja lapset saapuivat vaarallisen matkan päätteeksi Kreikkaan. Heidät asutettiin pakolaisleirille, missä perhe säästi saamistaan tuista mahdollisimman paljon, ja isä keräsi pahveja saadakseen pientä tuloa. Heillä oli unelma päästä Suomeen, sillä miehen sukulaisia on asunut Suomessa jo kaksikymmentä vuotta.

Vuonna 2021 perhe sai turvapaikan, ja he olivat onnistuneet säästämään kaikille lentolippurahat Suomeen. Se vuosi Suomessa oli ihmeellinen. Lapset ja äiti pääsivät ensimmäistä kertaa kouluun. Valmistava luokka sujui hyvin, ja lapset siirrettiin tavallisille luokille. Sitten kaikki särkyi. Suomi käännytti perheen takaisin Kreikkaan.

– Viranomaiset tulkitsivat, että koska turvapaikka on saatu Kreikassa, eikä Kreikka ole vaarallinen maa, heidän piti pysyä siellä, Liisa Puhalainen selittää.

Eriarvoisia eurooppalaisia

Käännytyksestä on puoli vuotta, mutta perhe ei kykene järkytykseltään orientoitumaan uuteen. Kun kysyn millaisia asioita he unelmoivat, kaikkien toiveena on päästä takaisin Suomeen. Lapset eivät ole koulussa, sillä kreikkalainen koulu tuntuu suomalaisen järjestelmän jälkeen vieraalta. Äiti vaikuttaa masentuneelta.

Najiba valvoo öisin ja murehtii. Hän ikävöi poikaansa, jonka pitäisi olla koulussa, mutta joka joutuu

raatamaan raskaassa työssä palkalla, joka ei yllä edes eurooppalaiseen minimipalkkaan. Siirtolaiset ovatkin hauraassa asemassa ja alttiita erilaiselle hyväksikäytölle. Kylvään työaluevastaava **Mikko Puhalainen** kuitenkin korostaa, että yleisesti ottaen kreikkalaiset ovat ottaneet pakolaiset vieraanvaraisesti vastaan.

– Kun vuonna 2015 puistot olivat täynnä pakolaisia, näin kuinka eräs mummo tuli usein Victorian puistoon jakamaan leipää. Hän oli maksanut sen pienestä eläkkeestään. Tämä kuvaa mielestäni hyvin kreikkalaisten asennetta. Monen kreikkalaisen sukulaisia karkotettiin aikoinaan Turkista, ja sen vuoksi moni osaa olla empaattinen tulijoita kohtaan.

Pöydässä höyryävä inkivääritee maistuu herkulliselta. Pöytään on katettu karkkeja ja kakkua. Vaikka on köyhää, vieraanvaraisuudesta ei tingitä. Kodin ainoa lämmitin on asetettu vieraita lähimmäksi.

En saa silmiäni irti pöydän toisella puolella istuvista tytöistä, jotka seuraavat keskustelua tarkkaavaisina. 10-vuotias unelmoi pelaavansa vielä joskus jalkapallojoukkueessa Suomessa. 12-vuotias puolestaan haluaisi opiskella lääkäriksi.

Minulla on kotona täsmälleen samanikäiset tytöt.

Reportaasin haastattelut tehtiin Ateenassa helmikuussa 2023. Turvallisuussyistä keskiaasialaisten haastateltujen nimet on muutettu. Yllättäen Kylvään työntekijä Reza joutui palaamaan Suomeen odottamaan päätöstä Suomen kansalaisuudesta, voidakseen jatkaa raamattuopettajana Ateenassa.

Valittu kansa, liitto ja lopunajat

Opintomatka Israelissa herätti lähetystyöntekijä Tuomas Auvisen abstraktiin pohdiskeluun. Lähi-idän uutisiakin hän katsoo nyt uusin silmin.

Toukokuussa vietin kaksi viikkoa Israelissa Discovering Jesus in His Jewish Context -kurssilla. Sain mennä sinne, missä Jeesus toimi, antoi kaste- ja lähetyskäskyksensä, ja palata maan ääriin Japaniin.

Vanhassa testamentissa Jumala tekee liiton juuri Israelin kansan kanssa. Sana tuli lihaksi ja nimenomaan juutalaiseksi. Näin ollen Israel oli ainakin Messiaan tuloon saakka erityisasemassa Jumalan suunnitelmissa. Kristinuskon oli alun perin juutalainen uskon-suuntaus ja ensimmäiset kristityt juutalaisia. Alkukirkon keskeisiin kysymyksiin kuuluikin se, miten suhtautua ei-juutalaisiin ja missä määrin Mooseksen laki kuului myös heille.

Joidenkin mukaan kirkon erkaantuminen juutalaisuudesta onkin kaikkia myöhempiä hajaannuksia merkittävämpi. Tällöin menetettiin tärkeä osa kristinuskon juutalaisesta (itse) ymmärryksestä. Mukaan tulee Uuden testamentin tulkinta nimeltä korvausteologia, jonka mukaan kirkko korvaa Israelin.

Vanha liitto lakkaa, ja kaikki Jumalan Israelille antamat lupaukset koskevat juutalaisten sijaan nyt kristittyjä. Juutalaisten erityisasema päättyy. Tämän vastakohdassa, dispensationalismissa, taas Israelin kansakunnalla on edelleen erityinen rooli Jumalan pelastussuunnitelmassa. Lupaukset koskevat konkreettisesti maata, tulevaisuuden tuhatvuotista valtakuntaa, ja sitä hallitaan Jerusalemissa käsin.

Pyhässä maassa valinta korvausteologian ja dispensationalismin välillä vaikuttaa konkreettisesti ihmisten päivittäiseen elämään. Teologialla nimittäin voidaan perustella päivän poliittista päätöksentekoa. Näin ollen ei ole yllätys, että Israelin kansalais-oikeuksista nauttivat messiaaniset (Jeesukseen uskovat) juutalaiset pääosin torjuvat korvausteologian. Joidenkin kohdalla juutalaisten erityisyys näkyy jopa suhtautumisessa eläinuhreihin: mikäli kolmas temppeli joskus rakennetaan, aikovat he käydä uhraamassa. Useimmat Israelin arabikristityistä ja erityisesti Länsirannan puolella asuvat palestiinalaiskristityt puo-

lestaan ovat käytännössä innokkaita korvausteologian kannattajia. Vanha testamentti luetaan allegorisesti jopa siinä määrin, että siinä mainittu Jumalan kansa tarkoittaa heitä itseään, ei juutalaisia.

Maan ääriässä asuvalle ei-juutalaiselle taas nämä kysymykset ovat lähinnä abstrakteja älyllisiä harjoituksia. Ne eivät vaikuta päivittäiseen elämäämme. Vaikutus rajoittuu pitkälti siihen, miten ymmärrämme lopunaikoihin liittyviä tekstejä.

Seuraavan kerran, kun ”siunaat Israelia”, voit kysyä itseltä, mihin siunaus oikeastaan kohdistuu: juutalaisiin vai Israelin moderniin kansallisvaltioon?

Pyhä hetki

ETU-AASIA Korealainen kollega pyysi meitä yllättäen järjestämään kurssin pakolaisille, jotka kaikki tulivat maanjäristysalueelta. Osallistujia oli 23 ja lapsia 13, kaikki samaa kansallisuutta ja valtauskonnon edustajia. Ensimmäisenä päivänä tunnelma oli apaattinen, ja osallistujien oli vaikea keskittyä opetukseen, kunnes seuraavana päivänä pakolaispastori jakoi maanjäristysuutisen aiheuttamia tunteita ja reaktioita, ja purskahti itkuun. Tunnelma herkiytyi, ja pastori tarjoutui halaamaan miehiä, jotka niin tekivätkin. Koska hän ei kulttuurisista syistä voinut halata naisia, Anne tarjoutui tehtävään. Hetki oli pyhä. Sydän kosketi sydäntä, ja Jumalan rakkaus sai virrata kauttamme näiden kovia kokeneiden ihmisten elämään. Tuon hetken jälkeen muutos oli sanoinkuvaamaton. Ilmeet kirkastuivat ja opetusta suorastaan janottiin.

Luottamuksesta syntyä rohkeus

SUOMI Ryhtyessämme mihin tahansa uuteen tehtävään tai hankkeeseen meidän tulisi aloittaa tunnustamalla se kiistaton tosiasia, että Jumala yksin saa aikaan kasvun. Kiirehtimällä ja puskemalla omin voimin eteenpäin saavutamme harvoin sen, mitä alun pitäen ajattelimme. Se, mihin tulisi kiirehtiä, on Jumalan läsnäolo, hetki Taivaallisen Isämme kanssa. Luottamus huolenpitoon vapauttaa meidät unelmoimaan suuria. ”Ihminen suunnittelee tienensä, mutta Herra ohjaa hänen askeleensa.” Sananl. 16:3

Piirakoita juoksuhautoihin

SUOMI Kotiseurakuntamme Odessassa järjesti piirakanleivontatalkoot ja leipoi piirakoita kokonaisuksi komppanialle. Ne he toimittivat sitten rintamalle juoksuhautoihin,

sinne, missä eräs seurakunnan nuori mies on maataan puolustamassa. Näin koko sotilasjoukko sai kokea rakkaudesta ja huolenpitoa, jonka kohteena yksi Jeesuksen oma on. Kylväjän tukema vammaistyöntekijä, Vladislav Smokvin, on jatkanut koko sodan ajan toimintaansa. Jumala on ihmeellisesti siunannut hänen tekemäänsä työtä niin, että hän on saanut luotua hyvät suhteet eri kaupunkien vammaisyhdistyksiin. Vladislav tekee avoimesti hengellistä työtä: pitää Jumalan sanaa esillä, jakaa hengellistä kirjallisuutta, järjestää vammaistapaamisia, joissa on hengellisiä puheita ja lauluja, ja kutsuu ihmisiä jumalanpalvelukseen. Tästä huolimatta eri vammaisyhdistykset eivät ole koskaan kieltäneet häntä, vaan päinvastoin tarjonneet omiakin tilojaan näiden tilaisuuksien pitämiseen ja kirjoittaneet useaan otteeseen Kylväjälle kiitoskirjeitä Vladislavin tekemästä työstä. Ennen sotaa Vladislav useasti valitti työn yksinäisyyttä. Sodan siunaus on ollut se, että hänelle on järjestynyt nyt enemmän apuvaimia sekä omasta perheestä että seurakunnasta. Vastuu kaikista toimista, hankinnoista ja työn suunnittelusta on kuitenkin Vladislavilla.

Sallikaa lasten tulla

KREIKKA Leireiltä ehkä päällimmäiseksi mieleen jäi jälleen kerran muistutus siitä, miten lapsiin kannattaa panostaa, vaikka se usein kaikkien tapahtumien työtehtäviin tehtävä onkin, ja usein on kiusaus joko skipata tietyn ikäisten lasten ohjelma kokonaan resurssien puutteessa tai korkeintaan tarjota jokin tila pitää lapset pois häiritsemästä sitä mukamas ”tärkeämpää” aikuisille suunnattua ohjelmaa. Oikeastaan, jos pitäisi valita, kannattaisi tehdä nimenomaan toisin päin, eli panostaa lapsiin, joiden sydän on vielä pehmeä ja avoin, oppimiskyky valtava ja elämä edessä. Tilastojen valossakin valtava enemmistö maailman kristityistä on kuullut Jeesuksesta lapsuudessaan, seurakuntien johtajista lähes kaikki. Nekin, jotka elävät elämänsä muilla teillä, turvautuvat viimeistään

kuolinvuoteellaan siihen, mitä lapsena Taivaan Isästä kuulivat. Välillä kun itsekin olen kipuillut jaksamisen kanssa lastenohjelman puolella verrattuna ”sisäsiistiin” aikuisten ohjelmaan, olen rohkaistunut katsoessani, miten nopeasti lapset oppivat laulut ja muistojakeet, kertovat vanhemmilleen juuri oppimansa Jumalan sota-asut ja vertaus-ten merkitykset ja imevät kaikkea muutakin sienen lailla. Miten paljon käsiini onkaan annettu, ja onneksi saan olla vain välikappaleena. Jumala saa tehdä, mitä tekee.

Jo joutui armas aika

SUOMI Ella on vanhempainvapaalla ja Jannekin on saanut viettää lomaa ja vanhempainvapaata sopivasti Johanneksen syntymän jälkeen. Kesäkuussa Mongolian evankelis-luterilainen kirkko vietti kahta suurta juhlaa. Kaksi teologian opiskelijaa vihittiin papeiksi ja asetettiin paimenen virkaan. Shagai asetettiin paimenen virkaan Keski-Gobin seurakuntaan. Kylväjä on tukenut taloudellisesti Shagain ja hänen vaimonsa Munhuun teologian opintoja Ulaanbaatarissa. Toinen työntekijä siunattiin Ulaanbaatarin kazakkiseurakunnan palvelukseen. Mongoliassa asuu noin 120 000 kazakkiheimoon kuuluvaa muslimia. Mongolian ev.-lut. kirkolla on kazakstaninkielellä toimivia seurakuntia myös Länsi-Mongoliassa lähellä Kazakstanin rajaa. Pappisvihkimykset ovat Mongoliassa erittäin harvinaisia ja iloitsemme näistä uutisista suuresti. On ilo huomata, että Ellan musiikkikerhojen jäsenet ensimmäiseltä työkaudelta ovat jatkaneet jumalanpalveluksissa säestämistä ja laulamista Ulaanbaatarin Säin medee -seurakunnassa ja että nuorilla on seurakunnassa paikka, jossa he voivat palvella omilla lahjoillaan. Kevään aikana Säin medee -seurakunnassa järjestettiin toista kertaa nuorten Alfa-kurssi. 21 nuorta aloitti kurssin ja heistä 12 nuorta suoritti kurssin loppuun asti. Ihana nähdä uusia kasvoja nuorten joukossa. Rukoilemme, että heistä moni jäisi mukaan seurakunnan toimintaan.

Ammattikursseja naisille

KESKI-AASIA Tuntuu koko ajan tulevan uutta säätöä työlupien ja viisumien uusimiseen. Sain luvan lähteä käymään maaseudulla kylissä, joissa teemme työtä. Noin tunnin ajomatkan päässä lääkärimme ja psykologimme ottavat säännöllisesti vastaan ihmisiä. Tapasin naisvapaaehtoisia, jotka pääsevät koteihin tapaamaan perheiden tyttöjä ja naisia. Masennuksesta kärsivien vertaistukiryhmän kokoontumiset ovat tärkeitä naisille. Työkuvioihimme kuuluu myös ammattikursseille osallistumisen mahdollistaminen. Veimme juuri muutamalle nuorelle naiselle kauneussalonkityön aloittamiseen tarvittavia tavaroita. Vierailimme myös naisten räätälikursilla. Työmme rahoituskuviot ovat murroksessa. Työtä voidaan joutua muuttamaan jotenkin saatavilla olevien pienenevien resurssien mukaan. Jos huonosti käy, niin työpaikkoja saattaa vähetä.

Olette siunattu, kun lähdette matkaan

KREIKKA Pakistanissa oli hienoa nähdä perheitämme ja ystäviämme. Hekin olivat iloisia nähdessään meidät pitkästä ajasta. Olimme kiitollisia Jumalalle, kun tällä kerralla sairastuimme vain lievästi. Josh joutui olemaan sairaalassa yhden yön mutta parani sitten. Meitä pyydettiin puhumaan kolmeen eri kirkkoon. Koimme itsemme niissä tervetulleiksi. Kirkoissa ihmiset olivat vapautuneita ylistämään Herraa eri tavalla kuin monessa muussa maassa. Johtuukohan se siitä, että Pakistanissa kristittyjä vainotaan ja sorretaan ikävästi päivittäisessä elämässä? Haluaako Jumala rohkaista ja vahvistaa omiaan ylistyksen riemun kautta?

”

Kuka tietää, mikä on hyvää paikallisille ihmisille? Me suomalaisetko? Nykyisin on jo aika selvää, että kumppanimaamme ihmiset itse tietävät, mitä tarvitsevat ja miten heidän elämänsä tulisi auttaa.

Lähetysjärjestöjen yhteistyötä

ISRAEL Kesäkuussa iloitsimme Legacy-nuorten ryhmän vierailusta seurakunnassamme. Kerroimme nuorille työstämme ja Israelin hengellisestä todellisuudesta. He valmistivat näytelmän lapsille syntiinlankeemuksesta ja tekivät videohaastattelun Eliaksesta. Legacy on useiden lähetysjärjestöjen yhteistyöhanke vuodesta 2017. Työn tarkoituksena on mobilisoida uusi sukupolvi vastaamaan Jumalan kutsuun ja Jeesuksen antamaan lähetyskäskyyn lähettämällä nuoria lyhytaikaisiin aktioihin kaikkialle maailmaan. Työn ytimessä on ajatus, että jokaisella on tehtävä ja jokainen ympäristö on lähetyskenttä. Eräs lähetti totesi: ”Mitä aikaisemmin löytää tien lähetyselämään, sitä rikkaamman elämän saa elää.”

Yllätys lounaalla

KREIKKA Meillä oli suuri leiri, joka oli suunnattu Keski-Aasian kirkon mahdollisille tuleville vastuunkantajille. Pyysimme erään perheen luoksemme lounaalle. He olivat yli kolmekymmentä vuotta sitten lähteneet kotimaastaan ja asuvat tällä hetkellä Australiassa. Meidän oli helppoa keskustella heidän kanssaan, koska he puhuivat hyvää englantia. Huomasimme, että olimme olleet samoihin aikoihin Keski-Aasiassa. Heidän kertoessaan elämästään ymmärsimme, että pöydässämme istui entinen sissi, joiden vuoksi vuonna 1992 pakenimme Suomeen.

Työaluevastaavana

SUOMI Työssäni neljän työalueen työaluevastaavana saan olla tekemisissä paikallisten kumppaneiden kanssa eri maissa. Tämän vuoden ensimmäinen työaluevierailuni

suuntautui maaliskuussa Indonesiaan. Aasian kulttuureissa ei olla niin asiakeskeisiä, vaan keskeistä on luottamuksellinen suhde. Indonesian kumppanikirkon kanssa koin, että vierailu kirkon kotiseudulle oli tärkeä askel luottamuksen rakentumisessa. Lisäksi paikallisen kirkon näkeminen omassa ympäristössään valaisi paljon sitä, kuinka suuri kulttuurinen ja uskonnollinen muuri on tämän maaseutuvoittoisen kristityn heimon ja alueen kaupungeissa asuvien valtauskonnon edustajien välillä. Jäin pohtimaan, kuinka evankeliumi voisi ylittää tämän rajan. Se on käytännössä vaikeaa, mutta kirkko haluaa siitä huolimatta toteuttaa lähetyskäskyä eri kansojen parissa.

Nopeita vastauksia ei ole luvassa

ETIOPIA TEC:in päättäjäsissä Magnus piti puheen, ja silloin hän puhui siitä, miten Jeesus hiljensi myrskyn (Markus 4:35–41). ”Joskus elämässämme kohtaamme ”myrskyjä”. Tuntuu siltä, ettei Jeesus olisi mukana, ja olemme pelokkaita ja hyljättyjä. Uskon, että elämämme myrskyt opettavat meitä näkemään Jeesuksen. Meille ei ole helppoa odottaa, kunnes Jeesus herää ja sanoo myrskylle: Hiljaa! Meillä ei ole lupauksia nopeista vastauksista, mutta meillä on lupaus, että Jeesus on kanssamme – aina!”

Omistajuutta pohtimassa

SUOMI Kun teemme työtä maailmalla, on aika selvää, että toimimme sillä ajatuksella, että työmme kautta paikalliset ihmiset saavat tukea ja apua elämäänsä. Kun tavoitteena on kohentaa sikäläisten ihmisten elämisen reunaehdoja, niin väistämättä joudumme kohtaamaan kysymyksen: kuka tietää, mikä on hyvää paikallisille ihmisille? Me suomalaisetko? Nykyisin on jo aika selvää, että kumppa-

*Tunnetko kutsun
työntekijämme lähettäjä-
tiimiin rukoilemaan ja
tukemaan taloudellisesti?
Tule mukaan! Saat
työntekijän uutiskirjeen
noin kuudesti vuodessa.
Liity verkossa:
kylvaja.fi/liity-tilaa*

nimaamme ihmiset itse tietävät, mitä tarvitsevat ja miten heidän elämänsä tulisi auttaa. Samalla ymmärrämme, että jos meille on hyvän koulutuksen ja työssä hankitun osaamisen kautta tullut sellaista ymmärrystä, mikä voisi antaa uutta näkökulmaa kiperiin tilanteisiin, toki meidän kuuluu jakaa tietoja ja taitoja omastamme. Näin lähestytään omistajuuden suuria kysymyksiä. Kenellä on oikeus päättää, miten asioita viedään eteenpäin? Sillä ulkomaalaisella, jolla on rahaa ja joka viettää jonkin aikaa paikallisten keskuudessa? Vai pitäisikö päätösvallan tulevaisuuden suunnasta olla niillä ihmisillä, jotka ovat tähän asti viettäneet elämänsä paikkakunnalla ja varsin todennäköisesti jatkavat elämänsä siellä, kun ulkomaalaiset ovat jo aikoja sitten poistuneet? Eikö asioiden omistajuus kuulukin heille?

Kore HaDorot 23 oli kotini

ISRAEL Kodin purkaminen ja lähtö Jerusalemissa lähes yhdeksän siellä vietetyn vuoden jälkeen ei ollut ihan helppoa. Tavaraa oli ehtinyt siunaantua, sillä sain asua suurimman osan ajasta samassa asunnossa hyvän vuokraemännän huolehtivan silmän alla. Hän myös auttoi monissa loppujärjestelyissä, jotka Israelissa vajavaisella hepreantaidolla voivat aiheuttaa suurta stressiä. Äitini lensi Israeliin viikkoa ennen lähtöäni. Hänen kanssaan pakkasimme ja siivosimme. En lähettänyt varsinaista rahtia Suomeen, mutta matkalaukkuja oli viisi ja päälle kaksi lentolaukkuja! Taakse jäivät rakkaiksi tulleet työtoverit Caspari-keskuksessa ja muutama muu ystävä. Sydämeni täyttää kiitollisuus kaikesta siitä, mitä olen saanut nähdä ja kokea. Samalla kotimaahan palaaminen on myös eräänlainen tilinteon hetki, kun jotain päättyy ja sivu elämässä kääntyy. Kaikki ei ole aina mennyt suunnitelmien mukaan. Niihin hetkiin kuitenkin tulee Jumalan anteeksi-anto ja armo, armo, joka on meille jokaiselle tarjolla. Siksi lähettinäkin uskaltaa katsoa epäonnistumisia rehellisesti.

Ei enää itselle vaan Kristukselle

Länsimaissa ajattelemme, että kristittynä eläminen on helppoa. Olisiko aika tarkastaa tätä oletusta?

Sillä Kristuksen rakkaus vaatii meitä, jotka olemme tulleet tähän päätökseen: yksi on kuollut kaikkien edestä, siis myös kaikki ovat kuolleet; ja hän on kuollut kaikkien edestä, että ne, jotka elävät, eivät enää eläisi itselleen, vaan hänelle, joka heidän edestään on kuollut ja ylösnoussut (2. Kor. 5:14–15).

Tämän Raamatun kohdan mukaan olen kuollut yhdessä Jeesuksen Kristuksen kanssa, kun turvaan Häneen omana Vapahtajanani ja syntieni sovittajana. Samalla olen myös Hänen kanssaan herätetty uuteen elämään. Samalla olen saanut uuden kutsumuksen, etten enää eläisi itselleni vaan Jeesukselle Kristukselle. Opetuslapsille tämä merkitsi, että perimätiedon mukaan kaikki Johannesta lukuunottamatta menettivät henkensä väkivaltaisesti Jeesuksen tähden. Mikä voi olla suurempi päämäärä elämässä?

Nuori lahjakas kristitty työnhakija haki kansainväliseen banaanifirmaan töihin ja oli suuresta hakijamäärästä lopulta johtajan viimeisenä haastattelema. Johtaja näki, että kaverissa oli todella potentiaalia ja että hän halusi juuri tuollaisen työntekijän. Myös nuori mies ymmärsi, että tässä oli hänen elämänsä tilaisuus, loistava ura ja huikeat mahdollisuudet. Johtaja halusi kysyä vielä viimeisen kysymyksen. ”Jos vastaat tähän kysymykseen myönteisesti, paikka on sinun. Haluatko antaa elämäsi banaaneille?” Nuori kristitty joutui valinnan paikalle. Ei hän halunnut antaa elämänsä banaaneille vaan Kristukselle. Hän joutui maksamaan siitä hinnan ja luopumaan upeasta urasta. Tällainen kysymys voi kohdata myös meitä eri muodoissa.

Mikä voi olla korkeampi tai suurempi päämäärä ja kutsumus elämällemme kuin elää Kristukselle

Jeesukselle? Jeesuksen kutsu on voimassa, olipa tehtävämme mikä tahansa, olimmepa nuoria tai vanhoja, terveitä tai sairaita. Ja mikä voi olla hienompaa kuin kutsua muita samalle tielle?

Tänä päivänä monet maailmalla, jotka haluavat seurata Jeesusta Kristusta ja elää Hänelle, joutuvat maksamaan kovaa hintaa siitä, jopa henkensä. Kun Jeesus rukoili seuraajiensa puolesta, Hän sanoi: ”En minä rukoile, että ottaisit heidät pois maailmasta, vaan että sinä varjelisit heidät pahasta.” Meillä Suomessa ja läntisissä maissa on pitkään ollut turvallista olla kristittynä. Olemme myös tottuneet siihen, ettemme joudu usein kärsimään Kristuksen tähden. Siitä on tullut meille ikään kuin tehdasasetus. Kun evankeliumi lähti liikkeelle, tehdasasetus oli päinvastainen. Paavali totesi: ”Ja kaikki, jotka tahtovat elää jumallisesti Kristuksessa Jeesuksessa, joutuvat vainottaviksi” (2. Tim. 3:12). Pietari puolestaan kirjoitti: ”Mutta sen, joka kärsii kristittynä, ei pidä hävetä, vaan hän kirkastakoon kristityn nimellään Jumalaa” (1. Piet. 4:16). Vaikka kukaan ei luonnostaan halua kärsimystä, se usein vie meitä lähemmäksi Jeesusta, kun muut turvat sortuvat.

Tämä oli myös se kasvualusta, josta evankeliumi lähti eteenpäin. ”Sillä minä en häpeä evankeliumia; sillä se on Jumalan voima, itse kullekin uskovalle pelastukseksi, juutalaiselle ensin, sitten myös kreikkalaiselle” (Room. 1:16).

Pyhä Henki on ykseyden ja lähetyksen henki

Kirkossa puhutaan usein Pyhästä Hengestä kirkon perustajana, niin kuin Hän onkin. Mutta Pyhällä Hengellä on myös muita tehtäviä: Hän on kirkon ykseyden luoja ja lähetyksen mahdollistaja.

Johanneksen evankeliumissa (14:26) Jeesus lupaa opetuslapsilleen Puolustajan, Pyhän Hengen, joka sekä opettaa että palauttaa Jeesuksen seuraajien mieleen kaiken Jeesuksen opettaman. Apostolien tekojen alussa (1:8) Jeesus, juuri ennen taivaaseen korottamistaan, lupaa opetuslapsille myös voiman, kun Pyhä Henki tulee heihin. Hengen tehtäviin kuuluu näin Kristuksen todistajien vahvistaminen ja voimaannuttaminen.

Se, miten lähetykset ja kirkon ykseys kuuluvat yhteen, voidaan nähdä siinä, miten Henki ensin yhdisti pelokkaat opetuslapset (miehet ja naiset) yhdeksi ryhmäksi (Ap. t. 1:13–14). Helluntaipäivänä he olivat kaikki yhdessä koolla (Ap. t. 2:1). Helluntaikertomuksessa Pyhän Hengen vuodattamisesta (Ap. t. 2:1–41) kuulee usein painotettavan kielillä puhumisen ihmettä (j. 4–13), mutta harvemmin kiinnitetään huomiota siihen, että kyse ei ollut vain jostain ihmeellisestä tapahtumasta itsensä vuoksi, vaan nimenomaan siitä, että vierailta kielillä julistettiin ”Jumalan

suuria tekoja” – siis evankeliumia (j. 11). Henki yhdisti lukittujen ovien takana kokoontuneen pelokkaan opetuslapsijoukon ja mahdollisti Jeesuksesta todistamisen, jopa kunkin Jerusalemiin tulleen omalla kielellä. Tuloksena oli, että Jeesuksen seuraajiksi kastettiin tuona päivänä noin kolmetuhatta henkeä.

Apostolien tekojen alkuluvut ovat kertomus Jumalan lähetyksestä, jossa kristittyjen ykseys ja todistus Kristuksesta kuuluvat yhteen. Jeesus oli ilmaissut tämän, kun Hän rukoili: ”Minä rukoilen, että he kaikki oli-

”

Apostolien tekojen alkuluvut ovat kertomus Jumalan lähetyksestä, jossa kristittyjen ykseys ja todistus Kristuksesta kuuluvat yhteen.

sivat yhtä – jotta maailma uskoisi sinun lähettäneen minut.” (Joh. 17:21). Tämä jae on ekumeenisen liikkeen peruspilareita. Ekumeniassa jaetta luetaan helluntain tapahtumien valossa siten, että Pyhä Henki vaikuttaa ja tekee Jeesuksen seuraajista yhtä. Mutta kristittyjen yhteys ja ykseys eivät ole itseisarvo, vaan ne

tähtäävät siihen, että maailma uskoisi Jeesuksen olevan Jumalan lähettämä Kristus, Herra.

Johannes 17:21 pitää lukea kokonaisuudessaan. Alku- ja loppuosa on pidettävä yhdessä. Jos painotetaan vain jakeen alkuosaa, huonoimmassa tapauksessa voi unohtua jakeen loppuosa ja se, mitä Apostolien teoissa ja UT:n kirjeissä kerrotaan kristittyjen todistuksesta ”Jumalan suurista teoista”. Ajatellaan kristittyjen ykseyden olevan itseisarvo, jonka toteutuessa kristityt ovat saavuttaneet sen, minkä puolesta Jeesus rukoilee ja mihin

Hän meitä kehottaa. Eli voidaan unohtaa tai jättää ainakin taka-alalle se, että kirkko ei ole maailmassa itseään varten vaan toisia varten, ”jotta maailma uskoisi”. Jos taas painotetaan vain jakeen loppuosaa, voidaan kyllä innokkaasti tehdä lähetystyötä, mutta unohdetaan se, että vain kristittyjen keskinäinen rakkaus ja yhteys

IMB PHOTOS

tekevät kristillisestä todistuksesta todella uskottavan: ”Kaikki tuntevat teidät minun opetuslapsikseni, jos te rakastatte toisianne.” (Joh. 13:35).

Tämä voi tuntua kaukaiselta ja ehkä turhaltakin, mutta kirkon ja lähetyksen historia kertovat muuta. On tunnettua, että usein juuri kristinuskossa kaiken aikaa jatkuva pirstaloituminen, kristittyjen keskinäiset kiistat ja esimerkiksi halu houkutella toisten kirkkojen jäseniä omaan kirkkoon tai seurakuntaan, ovat heikentäneet ja murentaneet kristillistä todistusta, kun taas kristittyjen keskinäinen yhteys ja rakkaus ja halu aidosti rakastaa kaikkia ihmisiä ovat tehneet kristinuskosta viehättävän ja vetäneet ihmisiä kristillisen uskon piiriin.

Kirkon uusin lähetyksen peruslinjaus, ”Yhteinen todistus”, etsii tasapainoa lähetyksen ja ykseyden välillä. Se painottaa ensinnäkin lähetyksen merkitystä. Asiakirja toteaa yksiselitteisesti: ”Kirkon perustehtävä eli missio on julistaa Jeesusta Kristusta maailman pelastajana ja edistää Jumalan valtakunnan toteutumista.”

Lähetystyön ydin on tässä. Asiakirja pyrkii myös kiinnittämään kirkon lähetysjärjestöjen työtä – mahdollisuuksien mukaan – Luterilaiseen maailmanliittoon eli luterilaisten kirkkojen kommunioon ja sen käytänteisiin. Se ilmaisee varsin yksiselitteisesti ykseyden periaatetta, kun se toteaa, että kirkon lähetysjärjestöt eivät omalla toiminnallaan aiheuta hajaannusta yhteistyössä eri kirkkojen kanssa.

Kirkon lähetys ja ykseys eivät kuitenkaan tarkoita yhdenmuotoisuutta. Erilaiset kristinuskon ilmenemis- muodot eri puolilla maailmaa ja eri aikoina ovat osa Jeesuksen seuraajien todellisuutta, ja vaikka me emme esimerkiksi tuntisi oloamme kotoisaksi toisenlaisessa jumalanpalveluksessa kuin omamme, se ei tarkoita sitä, että Kristus Pyhän Hengen kautta ei olisi läsnä. Pyhä Henki, kirkon ykseyden ja lähetyksen Henki, toimii siellä missä tahtoo (Joh. 3:8).

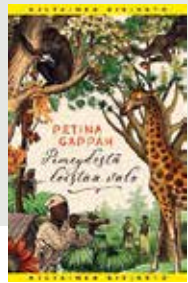

AARNE ORMO

RISTO JUKKO
Kirjoittaja on Kirkon lähetystyön keskuksen johtaja

Ymmärrystä ja myötätuntoa

Kirjapöiminnat kasvattavat kulttuurirajat ylittävää ymmärrystä ja kirittävät hengelliseen kasvuun, joka nousee kirkkaasta jumalakuvasta.

PETINA GAPPAH
Pimeydestä loistaa valo
Tammi 2019

Legendaarisen tohtori David Livingstonen muistelulle omistettu fiktiivinen mutta huolella taustoitettu romaani sävyttää ja ravistelee. Sen afrikkalaiset kertojat saavat harvoin tällä tavoin ääntään kuuluviin, kun käsittelyssä on länsimaisen kolonialismin ja lähetystyön historia. Zimbabwe-lainen kirjailija ja juristi Petina Gappah kuvaa tarunhoitoista mainettaan ristiriitaisemman miehen, jonka henkistä perintöä kirja saa lähetystyöstä kiinnostuneen lukijan pohtimaan. Livingstonen jäännösten afrikkalaisien kantajien seurueen raskas matka sisämaasta rannikolle etenee vaivoin ja johtaa kymmenen ihmisen kuolemaan. Tekstin kuvaamat eettiset kipukohdat ja kristinuskon kontekstualisointihaasteet lisäävät ymmärrystä niitä kohtaan, jotka eivät pelkästään innostu kuullessaan sanan lähetystyö. Gappah ei kuitenkaan saarnaa vaan jättää tilaa ajatella ja unelmoida.

Sofia Ziessler-Korppi

TOIM. TEEMU PAUHA
& JOHANNA KONTTURI
Suomalaiset muslimit
Gaudeamus 2022

Muslimien määrä Suomessa on kaksinkertaistunut kymmenen viime vuoden aikana ja jatkaa edelleen kasvuaan. Arviolta joka kolmas, eli noin 40 000, harjoittaa uskontoaan aktiivisesti. Kirjan otsikko kertoo muutoksesta: enää uskontotieteilijät eivät puhu muslimista Suomessa vaan suomalaisista muslimista. Oppikirjaksi tarkoitettu teos sisältää 14 pääosin haastattelututkimuksiin perustuvaa artikkelia, jotka valottavat muslimien käsityksiä ja kokemuksia muun muassa shiialaisuudesta, islamilaisesta perheoikeudesta, sukuelinten silpomisperinteestä, siveyskäsityksistä tai koulujen islamopetuksesta suomalaisessa yhteiskunnassa. Tutkijoiden mukaan asenteet muslimia kohtaan ovat Suomessa poikkeuksellisen kielteiset, mikä vaikuttaa erityisesti muslimien identiteettiin. Vastapainoksi kirja tarjoaa tietoa siitä, miltä asiat näyttävät heidän näkökulmastaan.

Pekka Mäkipää

MIROSLAV VOLF
Free of Charge. Giving and forgiving in a culture stripped of grace
Zondervan 2005

Käsityksemme Jumalasta vaikuttaa merkittävästi siihen, miten meidän leikkää ja mahdollisena näemme antamisen ja anteeksiantamisen. Kirja avaa monipuolisesti näitä kahta evankeliumin ja Jeesuksen seuraamisen ytimessä olevaa teemaa tavalla, joka motivoi toimimaan Jumalan lahjojen kanavana, vaikeinakin aikoina. Raamatun tekstien ja Lutherin opetusten lisäksi kroatialainen Volf ammentaa kotiseutunsa Balkanin alueen kipeästä historiasta, mikä tekee tekstistä painokkaan ja surullisen ajankohtaisen pohtien kysymyksiä kostosta, sovinnosta ja oikeudenmukaisuuden toteutumisesta. Yksi ilosanoman ihmisistä on, että voimme antaa anteeksi sillekin, joka ei kadu tekoaan. Tämä ja monet muut vastakulttuuriset väitteet on perusteltu vastaansanomattoman taitavasti inspiroiden armolliseen elämään sulkematta silmiä pahalta ja vähättelemättä sen tuottamaa kipua.

Taneli Skyttä

Tuotteita kehittyvistä maista ja lähetyskentiltä sekä kristillistä kirjallisuutta.

Dudley Delffs:
Elisabeth II
– usko voima ja luottamus

35 €

Outi Rajala:
Kengät jalasta.
Päivän rukouksia vuosilta 2014–2019

20 €

Juha Vähäsarja:
Joka päivä huolta vaille

15 €

Isänpäiväksi!

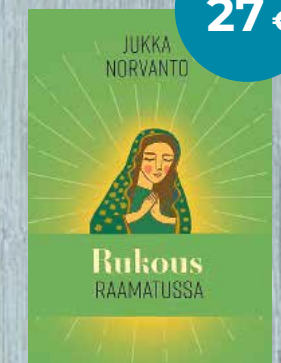
Eric Metaxas:
7 miestä ja heidän suuruutensa salaisuus

12 €

Martin Mosebach:
Koptimarttyyrit

29 €

Jukka Norvanto:
Rukous Raamatussa

27 €

Kaupassa lisäksi valokuvataidetta, Sari Savelan tuotteita sekä käsitöitä ja kortteja työalueiltamme.

Kutsumus löytyy palvelemalla

Viime kesänä kaksi nuorten aikuisten tiimiä lähti aktioon
Kylväjän työalueille osana kristittyjen yhteistä Legacy-liikettä.
Kylväjä-lehti hyppäsi Kreikan aktiolaisten matkaan.

Aktio alkaa! Tiimi on saapunut Ateenaan ja suunnistaa majoitukseen. Kuvassa vasemmalta Ville, Ester, Toivo ja Anna.

Rukoustuki on tärkeää myös lyhytaikaisessa lähetystyössä.
– Jaoimme aktion kuulumiset sekä rukous- ja kiitosaiheet WhatsAppiin luomaamme ryhmään päivittäin, aktion vetäjä Ville Laine kertoo.

Kylväjän urdun- ja hindinkielisen työn toimintapäivässä Pedión Áreosin puistossa kuultiin Kylväjän lähettien tarinoita heidän poluista lähetystyöntekijöiksi. Esikuvien voima on valtava.

VILLE LAINE

Liikunta ja leikit toimivat lasten ja nuorten kohtaamisessa. Aktiolaiset toimivat opettajina nelipäiväisellä leirillä Cosmo Vision –leirikeskuksessa. Helteisinä leiripäivinä vesileikit olivat hitti.

– Leiriolympialaisten yhtenä lajina oli märän pehmosen heitto. Tiimissä kaikilla oli kokemusta leiritöinnasta ja kolme opiskelee opettajaksi. Saimme käyttää lahjojamme leiriläisten iloksi.

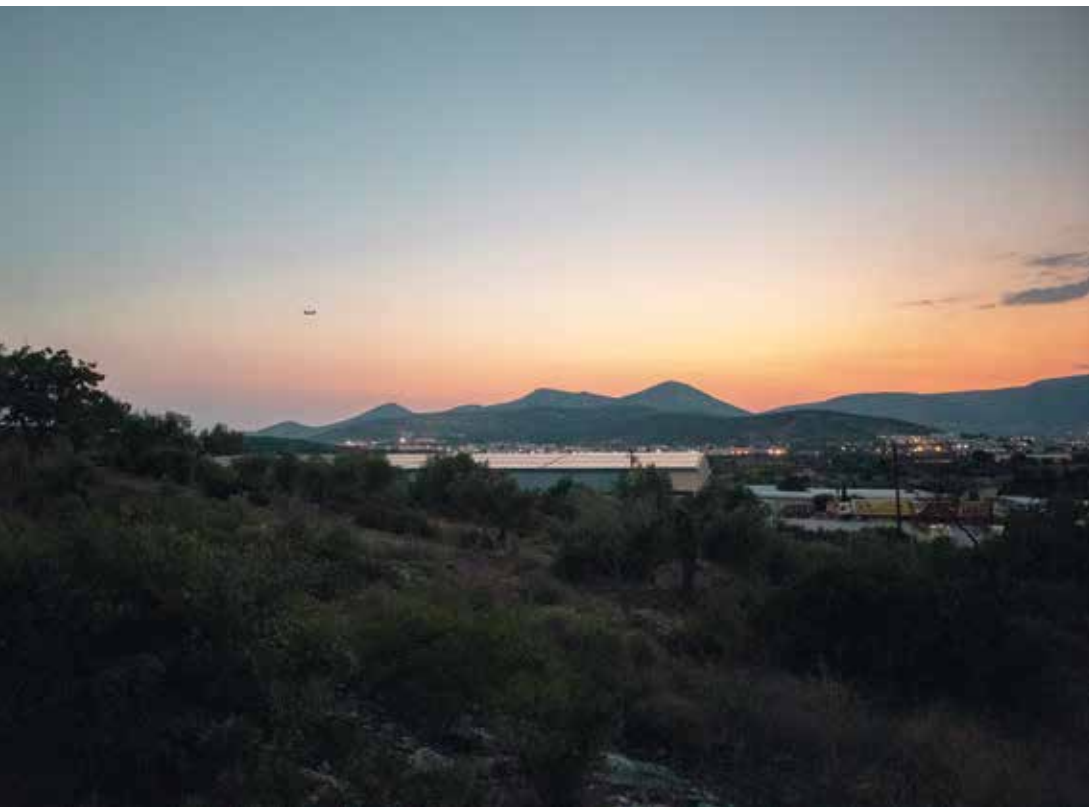
– Pääsimme kulkemaan Paavalin jalanjäljissä paikoissa, jossa arkeologiset kaivaukset ovat osoittaneet hänen vierailleen. Kohteet pysäyttivät miettimään lähetystyön 2 000 vuoden perintöä, Laine kuvaa. Kuvassa edustalla muinainen Korintti, taustalla Kreikan suurin linnavuori Akrokorinti.

Liikuntaleirin jälkeen kaikkia väsyttää. Aktiossa pääsi harjoittelemaan oman jaksamisen säätelyä ja paineen alla toimimista.

Aktio päättyi syrjäiselle Loutrákin rannalle, missä pohdittiin, mitä aktiosta jää elämään. Mihin Jumala kutsuu juuri minua?

Kun yhteistä kieltä ei aina ollut, läsnäolo, hymy ja yhteinen tekeminen olivat parhaita tapoja kohdata lapsia.

Tiiviiden leiripäivien jälkeen jaettiin iltahartauksissa ajatuksia ja tunteita, pohdittiin omaa kutsumusta, sekä pysähdyttiin Sanan äärelle.

JOHANNA LAMPINEN

Olen luokanopettajaopiskelija, jota valokuvaus on aina kiehtonut. Valokuvaus on minulle luonteva palvelukeino, tapa kohdata ja rohkaista ihmisiä sekä tallentaa Jumalan luomaa kauneutta.

Vajaa viisi vuotta sitten rohkaistuini ostamaan ensimmäisen järjestelmäkameran lähetystreissun ikuistamista varten. Siitä saakka olen kerta toisensa jälkeen löytänyt itseni seikkailemasta kamera silmieni ja käsieni jatkeena.

Kreikan aktiossa oli erityisen hienoa nähdä, miten lapset innostuivat myös itse kiertelemään kameran kanssa, kun heille annettiin siihen mahdollisuus.

Pakistanista pakolaisten pariin

Humaira Johnin mukaan Jumala on ollut hänelle hyvä. – Minusta tuntuu, että olen hänen suosikkilapsensa, jota hän auttaa eri ihmisten välityksellä. Kuva: Saija Tiilikainen

Humaira John nai vanhempiensa ehdottaman miehen, muutti Suomeen ja julistaa nyt miehensä kanssa evankeliumia siirtolaisille Ateenassa.

Kun pakistanilais-suomalainen **Humaira John** oli lapsi, hänen äidillään oli tapana herätä aikaisin aamulla rukoilemaan.

Katolinen perhe kuului Pakistanin pieneen kristittyyn vähemmistöön. Sunnuntaisin osallistuttiin messuun, ja Humaira kävi katolista koulua.

– Muistan, kuinka sähkökatkojen aikana istuimme koko perhe pimeässä ja lauloimme hengellisiä lauluja. Usko oli luonteva osa elämäämme, Humaira luonnehtii.

Tänä syksynä hän aloittaa miehensä **Christopherin** kanssa toisen vuotensa Kylväjän läheteinä Ateenassa.

Äitinsä tavoin myös Humairasta on kasvanut rukoilija. – Tunnen vahvasti, että Jumala on lähelläni, kun rukoulen.

Evankeliumia sanoin ja teoin

Ateenassa Johnit työskentelevät osana Kylväjän diaspora-tiimiä ja pyrkivät kohtaamaan erityisesti Intiasta, Pakistanista, Bangladeshista ja Nepalista tulleita siirtolaisia. Kreikassa heitä asuu kymmeniä tuhansia.

Avioparin työhön kuuluu jumalanpalvelusten ja pienryhmien järjestämistä, katuevankeliointia ja monenlaista diakoniatyötä.

Humaira on palvellut muun muassa eteläaasialaisten prostituoitujen tukiryhmässä. Euroopassa moni kielitaidoton siirtolaisnainen päätyy elättämään itseään prostituutiolla.

Alkukesästä eräs ryhmäläisistä sairastui. Kun tiimiläiset vierailivat sairaalassa, ilmeni, että nainen tarvitsi tulkkia

kommunikoidakseen lääkärin kanssa – samoin moni muu sairaalaan joutunut eteläaasialainen.

– Autoimme heitä ja sanoimme henkilökunnalle, että tarvittaessa voimme tulla käymään viikoittain. He sanoivat: ”Kyllä, tarvitsemme apuanne.”

– Näemme tämän hyvänä mahdollisuutena. Koh- taamiset sairaalassa tarjoavat luontevia tilanteita kertoa Jeesuksesta siirtolaisille ja tarjoutua rukoilemaan heidän puolestaan Jeesuksen nimessä. Yleensä kaikki haluavat, että rukoilemme.

Vanhempien ehdotus

Christopher ja Humaira ovat kotoisin pohjoispakistanilaisesta Jhelumin kaupungista. Äidinkielensä punjabin lisäksi he osaavat maan virallisia kieliä englantia ja urdua sekä Intiassa puhuttavaa urdun muotoa, hindiä. Laaja kielitaito antaa siirtolaistyölle hyvän perustan.

Aikuistuttuaan Humaira pääsi opettajaksi samaan kouluun, jota oli itsekin käynyt. Vuonna 2006 hän ja Christopher avioituivat vanhempiensa suosituksesta – yhdeksän päivää ensitapaamisen jälkeen.

– Kulttuurissamme vanhemmat ehdottavat lapsilleen puolisoa, ja lapsi voi sitten vastata kyllä tai ei. Kyse ei siis ole varsinaisesta järjestetystä avioliitosta, Humaira selventää.

ETAPIT

2000 valmistuminen katolisesta Presentation Convent Schoolista Jhelumissa Pakistanissa

2001–2007 alakoulun opettajana

2006 Englannin maisterintutkinto Punjabin yliopistosta

2007–2011 kotiäitinä Suomessa

2011–2012 lähihoitajaopinnot Omniassa Espoossa

2012–2021 lähihoitajana vanhusten hoivakodissa Espoossa

2021 Kylväjän lähetyskurssi

2022 opintoja Suomen Raamattuopistolla

2022 diasporatyöhön Ateenaan

Myös Christopherin perhe oli katolinen. Humaira oli nähnyt Christopherin puhujana katolisessa nuortentapah- tumassa, mutta he eivät olleet koskaan jutelleet.

Kun muitakaan puolisovaihtoehtoja ei ollut näköpiiris- sä, nuori nainen päätti noudattaa vanhempiensa suositus- ta.

– Minulla oli vahva ajatus, että kuka tahansa mieheni tuleekaan olemaan, hän pitää kyllä minusta huolen, jos hän on jumalaapelkäävä ihminen. Kun sitten tapasimme ensimmäisen kerran, tunsin, että Christopher on sellainen ihminen. Meistä tuli nopeasti ystäviä.

Ainoa huono puoli sulhasessa oli se, että hän oli muuttanut Suomeen, saanut sieltä työtä ja halusi rakentaa myös perhe-elämän sinne. Humaira hyväksyi asian, mutta vastentahtoisesti.

Ensimmäinen lapsi, **Christel**, syntyi lokakuussa 2007, **Mariam** vuotta myöhemmin ja kuopus **Elina** 2014.

Ateenassa tytöt käyvät naapurustossa sijaitsevaa kan- sainvälistä koulua.

Aivoinfarkti muutti suunnitelmat

Suomessa Johnien hengellisenä kotina toimi Espoossa kokoontuva tunnustustenvälinen pakistanilaiskristitty- jen yhteisö. Myöhemmin perhe liittyi myös luterilaiseen kirkkoon.

Vuonna 2012 Humaira valmistui lähihoitajaksi ja sai työpaikan vanhusten hoivakodissa. Christopheria poltteli halu tehdä kokoaikaista lähetystyötä, mutta Humaira vas- tusteli; hänestä lasten oli parempi kasvaa Suomessa.

Vuonna 2016 Christopher tutustui Kylväjän työn- tekijöihin. Siihen mennessä Humairan suhtautuminen lähetystyöhön oli muuttunut suopeammaksi, ja haastat- telujen ja soveltuvuustestien jälkeen sovittiin, että perhe lähetettäisiin kentälle heti lähetyskurssin jälkeen.

Eräänä aamuna ennen kurssin alkua Christopher alkoi käyttäytyä sekavasti. Humaira tunnisti oireet nopeasti aivoinfarktiksi.

Matkalla sairaalaan Christopher vaipui tajuttomaksi. Virottuaan hän ei kyennyt aluksi puhumaan eikä kävele- mään, hänen muistinsa reistaili ja luku- ja kirjoitustaito oli hävinnyt.

Lääkärit kehottivat Johnoja hyväksymään sen, ettei Christopher tulisi koskaan puhumaan kunnolla eikä aja- maan autolla. Mies yritti vakuuttaa lääkäreille, että Jumala kyllä parantaa hänet.

Myös Humaira oli aluksi toiveikas mutta ahdistui, kun tilanne pitkittyi.

Vähitellen aviomies kuitenkin kuntoutui lähes ennal- leen. Samalla lähetystyöstä kypsyi yhteinen kutsumus.

– Aiemmin olin ajatellut, että kentällä minun roolini olisi vain tukea Christopheria ja huolehtia perheestä. Hänen kuntoutumisvuosiensa aikana Pyhä Henki puhui minulle, että meidän tulee tehdä työtä yhdessä.

VIHOLLISUUKSIEN *välissä*

Etniset ja poliittiset jännitteet pakottavat prosessiin. Mikä on minun, järjestöni, paikallisen kirkon ja Kristuksen ääni ristiriitojen keskellä?

RITVA OLKKOLA-PÄÄKKÖSEN ARKISTO

Kommunistisen vainon vuosina Ritva Olkkola-Pääkkönen kirjoitti Raamattunsa marginaaliin: ”Vaikene, ole hiljaa!” Sanojen lisäksi myös tunteet oli hiljennettävä.
– Sellainen jättää ihmiseen jäljen.

Ritva Olkkola-Pääkkönen eli kommunistien kiduttamien kristittyjen kanssa Etiopiassa. Janne Aitta kohtasi kahden kansan välisen vihan Kaukasiassa. **Lisa Loden** taistelee oikeudenmukaisuuden puolesta Israelissa ja Palestiinassa. Mitä he ajattelevat kristityn tehtävästä konfliktin keskellä?

”Opettelin olemaan hiljaa”

Ritva Olkkola-Pääkkönen työskenteli Etiopiassa lehtorina vuosina 1968–1991 ja 2008–2009.

Kommunistinen sotilasjunta syrjäytti Etiopian ortodoksikeisari **Haile Selassien** vuonna 1974. Alussa vallankumous loi jopa toivoa, että kansa alkaisi nyt arvostaa työntekeä ja lukutaitokin paranisi.

– Valtio ei heti näyttänyt punaisen värin todellisia kasvoja, lähetystyöntekijä Ritva Olkkola-Pääkkönen kertoo.

Mekane Yesus -kirkon pääsihteeri **Gudina Tumsa** näki pitemmälle. Hän valmisti kristittyjä siihen, mitä dialektinen sosialismi voi kristityille merkitä. Kun

Ritva palasi toiselle työkaudelleen perustamaan seurakuntiin naistyötä, hän huomasi saaneensa kilpailijan, kommunistiset naistenryhmät.

Eri puolilta maata alkoi tulla tietoja pidätyksistä.
– Niistä kuuleminen vei voimia. Uutisten kerominen ulkomaailmalle tai edes toisillemme oli vaarallista tehokkaan sensuurin vuoksi. Stressaavaa oli myös elää matkalaukku koko ajan pakattuna evakuoinnin varalta. Mutta kaikkeen tottuu.

Addis Abebassa työskennellessään Ritva sai työtoverin, jolla oli kiduttamisen arvet käsivarsissaan. Miehen aloitteesta johtajia ryhdyttiin kutsumaan salaisiin koulutuksiin. Viranomaisilta olisi pitänyt anoa matkustusluvat, mutta koska niitä ei olisi myönnetty, matkustettiin laittomasti.

Nuoret olivat jatkuvasti vaarassa, kun he kielloista huolimatta tulivat kirkkoon. He tekivät uusia lauluja, lauloivat niitä kuoroissa ja pitivät rukousskokouksia.

– Tämä oli heidän tapansa kantaa ristiä. Se riitti aikanaan murtamaan kommunismin vallan ja pelasti kristinuskon tulevaisuuden maassa.

Sana sitoo vääryyden

Kirkon pääsihteerin katoaminen ja hänen vaimonsa **Tsehay Tolessan** yhdeksän vuoden kidutusvankeus menivät ihon alle.

– Me naislähetit veimme hänelle ruokaa ja kävimme katsomassa sairaalassa.

Ritva ajattelee Tsehayta vieläkin usein.

– Jumalalla täytyy olla ihmeellisiä keinoja hoitaa omiensa tunne-elämää. Esirukous vainottujen puolesta on tärkeää, jotta he pysyvät järjissään.

Tämän hetken eettiset valinnat Etiopiassa liittyvät Ritva Olkkola-Pääkkösen mukaan etnisten ryhmien kiistoihin ja itsenäistymispyrkimyksiin.

– Mekane Yesus -kirkko jakautui kieliriidan vuoksi 12 vuodeksi. Yhteys palautui perusteellisen sovittelutyön ansiosta, mutta ristiriitoja on edelleen.

Lähetystyöntekijältä on aina vaadittu nöyryyttä. Koska lähetejä on nykyään vähän, paikallisissa kirkoissa on osattava olla entistäkin taipuisampi. Lähettyyhteisöstä ei saa samanlaista taustatukea kuin aikaisemmin.

Ritva Olkkola-Pääkkönen katsoo, että lähetystyöntekijän on pysyttävä kaikissa tilanteissa poliittisesti neutraalina.

– Minun piti oppia olemaan hiljaa. Keskustelut oli käytävä suljettujen ovien takana, ei kaduilla eikä tak-

IMB PHOTOS

”Kun maallinen valta käyttää voimaansa ja asemaansa väärin, meillä ei ole aseita vallankumoukseen. Mutta evankeliumi rakentaa yhteiskuntarauhaa.

seissa. Julistuksessa piti pysyä vain pelastushistoriaan kuuluvissa asioissa.

Vaikeneminen ei tarkoita välinpitämättömyyttä, Olkkola-Pääkkönen huomauttaa.

– Sanan opetus on tärkeää, koska sana sitoo vääryyden. Kun maallinen valta käyttää voimaansa ja asemaansa väärin, meillä ei ole aseita vallankumoukseen. Mutta evankeliumi rakentaa yhteiskuntarauhaa. Kristilliselle kirkolle ei ole annettu maallista valtaa, mutta se kasvattaa hyviä vallankäyttäjiä.

”Samaistuin vahvasti kansaan, jota palvelin”

Janne Aitta oli seurakuntatyössä Kaukasiassa vuosina 2010–2019.

Aasian ja Euroopan kaakkoisrajoilla kuohuu. Kaksi pientä maata taistelee kappaleesta vuoristoa, ja kummallakin on tukenaan iso valtio omine pyrkimyksineen. Rajat ovat historian varrella kulkeneet niin monessa paikassa, että molemmilla osapuolilla on mihin vedota. Kansainvälinen yhteisö on kuitenkin ottanut selkeän kannan. Alue kuuluu sille maalle, jossa Janne Aitta asui perheineen kahdeksan vuotta ja istutti seurakuntia.

1990-luvulla rajoista käytiin sota, joka vaati 30 000 ihmisen hengen. Vuonna 2020 leimahti uudelleen. Etnisten ryhmien entisestä rauhallisesta rinnakkainelosta ei ole enää mitään jäljellä. Kansat, joiden jäseniä asui ennen sikin sokin rajan molemmin puolin, eivät enää siedä toisiaan.

– Konfliktiin liittyy myös uskonto. Siinä maassa, jossa minä asuin, se on islam. Toisella puolella pääuskonto on yksi maailman vanhimpiin kuuluva kristinuskon muoto.

Katkeruuden ja korruption vaivaaman maan kristittyjen luottamus Jumalan huolenpitoon teki Janne Aittaa lähtemättömän vaikutuksen.
– Siellä oli iloa ja uskollisuutta vaikeuksien keskellä.

Ensimmäiselle työkaudelle lähtiessään Janne Aitta ei osannut ollenkaan valmistautua etniseen vihaan. Mielen päällä olivat sopeutuminen islamilaiseen ympäristöön ja muslimien kohtaamiseen liittyvät taidot. Mutta kaikkialla puhuttiinkin naapurimaan tekemisistä julmuuksista.

– Pihavahti kertoi, kuinka viholliset teurastivat taisteluissa heidän lapsiaan. Hän näytti kädellä, kuinka pienet vatsat vedettiin auki puukolla.

Janne ei ollut missään tekemisissä vastapuolen kanssa ja alkoi nopeasti samaistua sen kansan tunteisiin, jonka keskellä hän eli. Samaan aikaan ympärillä tapahtuva viholliskuvien rakentaminen ja kostonhulun lietsominen tuntuivat vääriä.

– Taisteluiden muistopäivänä kaupungilla pidetään esillä kuvia tapetuista ihmisistä.

Ei kissaa pöydälle
Lähetysyhdistys Kylväjällä on poliittisista kannanotoista selvä linjaus. Työntekijät eivät puutu työalueensa konflikteihin eivätkä kommentoi politiikkaa.

– Avoimesti ei voi ottaa puolia. Mutta ei siinä voi neutraalikaan olla, kun ystävien perheenjäseniä on sodassa mukana.

Seurakunnissa iso kysymys oli kasvaminen vihasta anteeksiantamiseen. Koston sijaan tulisi tavoitella oikeudenmukaisuutta. Saarnasiko Janne Aitta näistä aiheista?

– Kissaa ei voinut nostaa pöydälle. Puhuin vain yleisellä tasolla, en maininnut konflikteja. Oli luotettava siihen, että Raamatun sana ja Jeesuksen kohtaaminen synnyttävät muutoksen.

Luterilainen teologia on Jannen mielestä konflikteissa hyvin tervehdyttävää. Se auttaa näkemään itsensä puutteellisenä. Oman syntisyyden tajuaminen tekee riippuvaiseksi Jumalan anteeksiannosta. Kun ottaa vastaan armon, ymmärtää, että Jumala haluaa armahtaa kaikki muutkin.

Kaikella on kuitenkin aikansa. Ei kannattanut aloittaa Jeesuksen käskystä rakastaa vihollista. Ensimmäinen oli kutsuttava jokaista tutkimusmatkalle omaan sydämeen. Rehellinen retki paljastaa, että Jumala rakastaa pahoja ihmisiä.

– Jeesuksen tunteminen auttoi seurakuntalaisia näkemään vihollisen ihmisenä. Koska Jumala rakastaa häntä, on se minunkin tehtäväni.

Janne Aitan rukous on, että maan noin 30 000 kristityn välille syntyisi lisää yhteyttä. Yhteys vahvistaisi heidän kansallista kristillistä identiteettiään. Tämä taas tekisi kristityistä rohkeampia toimimaan sovinnon, terveen hallinnon, yhteisvastuun ja uskonnonvapauden puolesta.

”Profeetallisuus karkotti ystäviä”
Lisa Loden on messiaaninen juutalainen, joka on monien mielestä aivan liikaa palestiinalaisten puolella.

Hippiliike ja itämainen uskonnollisuus saivat 1960-luvulla Lisa Lodenin kääntämään selkensä porvarilliselle elämälle. Siitä asti hän on katsellut maailmaa epätavanomaisista näkökulmista. Hän on juutalainen, joka vakuuttui nuorena siitä, että Jeesus on hänen kansansa ja kaikkien kansojen messias.

Kun hän muutti vuonna 1974 miehensä kanssa Yhdysvalloista Israeliin, messiaanisia juutalaisia ei ollut siellä kourallistakaan. Lodenit kokivat Jumalan kutsuvan heitä rakentamaan yhteyttä erityisesti arabi/palestiinalaiskristittyjen ja messiaanisten juutalaisten välille.

Lisa Loden on työskennellyt akateemisissa maailmassa, seurakunnissa, kirjailijana ja järjestöissä Israelin ja Palestiinan rauhan hyväksi. Suomalaisille tuttuja näistä järjestöistä ovat ainakin Caspari-keskus ja Musalaha.

Saadakseen monipuolisen kuvan uuden kotimaansa räjähdysherkästä tilanteesta hän ryhtyi lukemaan myös palestiinalaisten laatimia uutisia. Hän oivalsi nopeasti, että maailma katsoi tätäkin asiaa yhdellä silmällä. Toiset toisella ja toiset toisella silmällä.

Eri taustoista tulevilla kristityillä on hyvin erilainen käsitys kansojen historiasta, Israelin valtion syntymisestä ja juutalaisten asemasta maailmassa.

– Sovintotyössä menemme jonnekin, missä emme ole kenenkään maalla. Jokainen saa kertoa vaikeat kokemuksensa omalta kannaltaan, ja yritämme ymmärtää toisiamme.

Persona non grata
Lisa Loden oli mukana naisverkostossa, joka laati julkilausumat Kristuksen ruumiin yhteydestä ja poliittisesta väkivallasta.

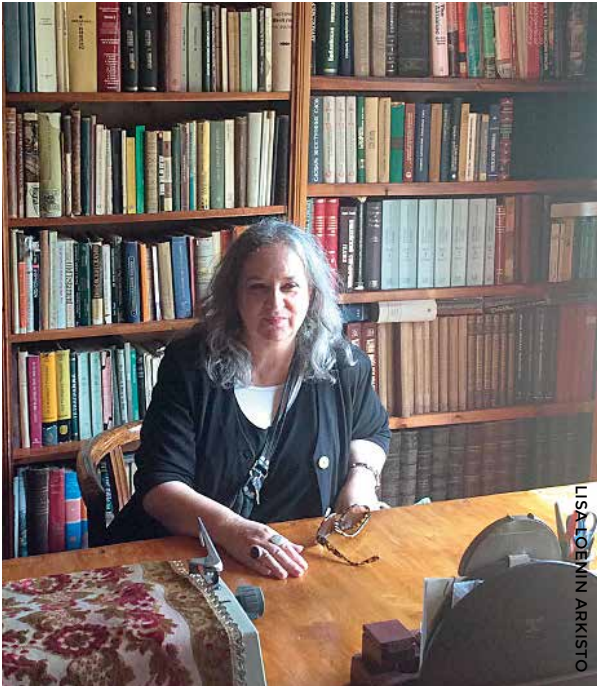
Hioimme tekstiä kokonaisen viikonlopun ja julkaisimme asiakirjat verkossa. Ne tavoittivat ihmisiä laajasti Israelissa, Palestiinassa ja muissakin maissa. Käytimme sanaa ’miehitysväkivalta’ (*violence of the occupation*), ja se oli monille liikaa.

Lisa Loden sai yhteydenottoja, joista toiset olivat huolestuneita ja toiset aggressiivisiä. Sana ”miehitys” olisi arvostelijoiden mielestä pitänyt poistaa, tai Lisa Lodenin olisi pitänyt kokonaan vetäytyä hankkeesta. Kriitikoiden joukossa oli myös läheisiä ystäviä.

– Jouduin valitsemaan, olenko profeetallinen vai ajattelenko strategisesti. Minusta tuli monille *persona non grata*, ei-toivottu henkilö. Heidän mielestään olin siirtynyt vihollisen puolelle.

Lisa Loden on nähnyt liikaa voidakseen sulkea toisen silmänsä. Palestiinalaiset kärsivät jatkuvasti epäoikeudenmukaisesta kohtelusta, jota Israel perustelee turvallisuudellaan. Lodenin mielestä toimissa on paljon turhaa väkivaltaa, kosta ja kiusaamista.

– Israel vartioi ja hallitsee kaikkia kulkuväyliä.

Lisa Loden on tehnyt puoli vuosisataa työtä sovinnon puolesta Israelissa ja Palestiinassa.
– Kun olen alkanut puhua politiikasta, hengellisyyteni on kyseenalaistettu.

”Jotta päästään eteenpäin, molempien osapuolten tulee olla valmiita kohtaamaan toisensa tasavertaisina ja virheensä tunnustaen.

Palestiinalaisalueilta on vaikea päästä ulos tai sisään ilman vain harvoille myönnettäviä erityiskulkulupia. Yhteyden rakentamista ei auta, että messiaaniset juutalaiset ovat omaksuneet vaikutteita kristillisestä sionismista. Sen mukaan maa on annettu heille, ja vain heille, ikuisiksi ajoiksi.

Kristittyjä tulee onneksi yhteen eri suunnista aterioimaan, laulamaan ja rukoilemaan. Mutta kun pitäisi puhua kivusta ja epäoikeudenmukaisuudesta, moni jää pois.

Jotta päästään eteenpäin, molempien osapuolten tulee olla valmiita kohtaamaan toisensa tasavertaisina ja virheensä tunnustaen. Tämä on asenne, joka mahdollistaa neuvottelut oikeudenmukaisesta rauhasta. Niin kauan kuin ”toisen puolen” ihmisyyttä ja oikeuksia ei tunnusteta, tilanne on lukossa ja molempien kansojen traumatisoituminen jatkuu. Loden muistuttaa, että molemmilla kansoilla on syvä side maahan, joka on toisille ”luvattu maa” ja toisillekin isänmaa jo monessa sukupolvessa.

– Ei ole helppoa nähdä totuutta konfliktista ja osuuttaan siinä.

Lisa Loden saa voimaa siitä, että Jeesus on kaiken lopulta yhteen kokoava Totuus, joka ei tahdo hylätä eikä kosta, vaan armahtaa.

Milloin toimit *sovittelijana?*

Työelämässäni olen joutunut muutoksen alle, ja työyhteisöön on tullut uusia toimijoita. Rajoja vedetään, yhteistyötä haetaan. Usein on kuljettu tulehtuneen ilmapiirin helteessä. Näissä selvittelyissä työroolini on pakottanut minut sovittelijaksi.

Tämä tehtävä ei ole minulle luonteenomainen, olenhan saanut suvun temperamentista enemmän kuin oman osani. Olen aamuvartiossa joutunut hartaasti pyytämään, ettei Mestari hetkeksikään jättäisi minua jälkeen, vaan että saisin roikkua Hänen viittansa liepeessä.

Jotain ihmeellistä on tapahtunut. Olen nähnyt kärkkäiden kommenttien alle. Kun pelko tulevasta, epävarmuus arvostuksesta sanoitetaan lempein lausein, ymmärrys on saanut sijaa. Ja jopa lupaus orastavasta yhteydestä on saanut alkunsa. Suuri Sovittelija on ollut paikalla.

Tarja, vapaaehtoinen

Tuttu tilanne lasten kesken missä päin maailmaa tahansa: lapset leikkivät keskenään lelut kädessään, mutta kohta toisen lelu onkin kiinnostavampi kuin oma. Se riuhtaistaan kädestä ilman ennakkovaroitusta. Lelunsa menettänyt alkaa huutaa ja yrittää saada sitä takaisin. Syntyy riita. Kohta paikalle saapuu vanhempi, joka neuvoa pyytämään, kiittämään ja jakamaan omasta. Ja sitten sitä harjoitellaan – koko elämäl! Kun tämän taidon oppii lapsena, vanhanakin sen taitaa.

Anne, lähetystyöntekijä

Lapset ja aviopuoliso ovat lahja ja ilo. Kivi kuitenkin hioo kiveä, ja perhe-elämä kutsuu kasvuun sovittelijan taidoissa. Tilanteet ovat arkisia. Lapset taistelevat kovin ottein tietyn pikkuauton hallussapidosta, vaikka vieressä on kasapäin vastaavia. Potailu ei suju ideaalisti, ja kakka pitäisi siivota lattialta. Samalla ruoanlaitto on kesken, eikä vastuunjako ole selvä. Juhlistimme hiljattain kymmenvuotista yhteistä matkaamme avioliittoleirillä, jossa kerrottiin, että aina saa rakastaa ensin. Olen huomannut, että tämä ensimmäisen askeleen ottaminen – itsensä rehellinen tarkastelu ja oman vastuun näkeminen, anteeksi pyytäminen ja antaminen, sekä rakastava katse ja kosketus – luo tietä sovintoon.

Miika, nuorten aikuisten verkostotyö

Työskennellessäni (aikoinaan) koulussa opettajana kohtasin ristiriitatilanteita melkeinpä päivittäin. Näissä tilanteissa lasten välillä oli paljon tunnetta ja usein myös valheellisia käsityksiä. Yksi vähätteli ilkeitä sanojaan kutsumalla niitä ”läpäksi” eli huuleneitoksi. Toinen taas ei huomannut omaa osuuttaan siinä, miten tilanne alkoi ja lähti lumipallon tavoin vyörymään. Kolmas sanoi, ettei ollut tehnyt mitään tahallaan, ja siksi ei tarvinnut pyytää anteeksi, vaikka toinen itki kipuaan tai loukkaantumistaan. Kestävän rauhan aikaansaamiseksi vilpittömä sovinto oli välttämätöntä, mutta mitäs teet, kun toisella on jo kiire välitunteihin ja ”anteeksi” huikataan lennossa, jotta tilanne raukeaisi mahdollisimman nopeasti. Sovittelijana halusin pyrkiä myös siihen, etteivät osapuolet jäisi liiallisen häpeätaakan alle. Huh, jopas siinä taas välitunti vierähti...

Usein rukoulin hiljaa mielessäni viisautta, kun tilanteista ei aina saanut muodostettua ehjää kuvaa, totuutta. Totuus tekee vapaaksi. Tämä pätee myös arkipäivän tilanteissa. Valheilla pyritään peittämään tapahtumia, häpeää ja omaa osuutta riitaan. Kun tosiasiat tulevat esiin, on helpompi ymmärtää, pyytää ja antaa anteeksi.

Marjo, verkostokoordinaattori

Pikkuveljen missio

Gantulga Balgan havahtui vammaisten kohtaamiin vaikeuksiin jo lapsena, kun hänen siskonsa halvaantui.

Sellaista kohtaloa ei soisi kenellekään. Mongolialaisen **Gantulga Balganin** isosiskon selkäydin vaurioitui sairaalassa tehdyn virheellisen diagnoosin seurauksena. Sisko halvaantui.

Elettiin vuotta 1989. Ganchimeg-sisar oli 11-vuotias ja Gantulga 7.

Perheessä oli kuusi lasta, ja vanhemmat tekivät kovasti töitä heidän kaikkien elättämiseksi. Pyörätuoliin joutuneen sisaren avustaminen annettiin Gantulgan tehtäväksi.

– Oli minun vastuullani viedä hänet ulos, leikkiä hänen kanssaan ja pitää hänestä huolta, Gantulga kertoo.

Nykyään hän toimii Kylväjän Mongolian maatoimistosta synnytetyn itsenäisen kansalaisjärjestön, Tegsh Tusgalin, toiminnanjohtajana.

Sisaren vammautumisella oli pikkuveljen urapolun muotoutumiseen iso vaikutus.

– Hänellä ei ollut mahdollisuutta kehittää itseään peruskoulua pidemmälle. Lisäksi ihmettelin ihmisten asenteita ja käytöstä häntä kohtaan. He näkivät hänet kurjana olentona tai käyttäytyivät kuin olisivat nähneet oudon eläimen. Kun näin, että hän oli eristyksissä yhteiskunnasta eikä päässyt sinne, minne halusi, tah-

doin kovasti muuttaa asioita hänen hyväkseen.

– Tunsin joka päivä, että yhteiskunnassa on jotakin vialla.

Pyhäkoulu tutustutti Jeesukseen Kylväjän työ Mongoliassa käynnistyi vuonna 1997 yhdessä Norjan Luterilaisen Lähetysliiton kanssa. Rautaesiripun eristämä maa oli avautunut lähetystyölle muutamia vuosia aiemmin.

Alkuvaiheessa lähetit keskittyivät seurakunnanistutukseen ja Raamatun opettamiseen. Ensimmäiset kehitysyhteistyöhankkeet Kylväjä käynnisti Mongoliassa 2000-luvun alussa. Silloisissa projekteissa muun muassa opetettiin terveystietoutta sekä vähennettiin köyhyyttä kehittämällä ihmisten tulonhankkimistaitoja.

Gantulga oli kääntynyt kristityksi vuonna 1994, kun hän oli alkanut osallistua kristilliseen pyhäkouluun yhdessä kahden sisaruksensa kanssa.

Pyhäkoulu piti korealaisten lähetystyöntekijöiden synnyttämä seurakunta. Gantulgan perheen kotoa oli Ulaanbaatarin keskustassa sijaitsevaan kirkkoon matkaa noin kymmenen kilometriä. Silti sisarukset menivät sinne usein kävellessä; pääkaupungin julkinen liikenne oli vielä kehittymätöntä.

– Pyhäkoulun opettajat olivat mukavia ihmisiä. He olivat kuin veljiäni, sisariani ja ystäviäni. Siitä lähtien halusin tuntea Jumalaa enemmän, Gantulga sanoo.

Vuonna 2005 hänet kastettiin. Samana vuonna hän meni naimisiin seurakunnassa tapaamansa **Munkh-bayarin** kanssa. Sittemmin perheeseen syntyi kolme lasta.

Gantulga suoritti taloushallinnon tutkinnon. Työ Kylväjän Mongolian-tiimissä alkoi 2010.

– Jo edellisenä vuonna olin nähnyt Kylväjän työpaikkailmoituksen, jossa etsittiin kirjanpitäjää Arhangain sivutoimipisteeseen. Kiinnostuin tehtävästä, mutta he olivat ehtineet palkata siihen jonkun toisen. Seuraavana vuonna pääsin järjestön projektikoordinaattoriksi. Myöhemmin toimin myös Kylväjän Mongolian maatoimiston virkaatekevänä johtajana.

Tärkeä työ tempaisi mukaansa. Mieleen on jäänyt muun muassa mongolialaisittain urauurtava kuurojen järjestötoiminnan kehittämishanke.

Vuonna 2015 Gantulga siirtyi ison sähköyrityksen johtotehtäviin.

Tasa-arvoinen valo

Vuosien kuluessa Kylväjän johto ja

paikallinen mongolialainen henkilökunta keskustelivat itsenäisen kehitysjärjestön perustamisesta, jolle Kylväjän Mongolian hanketoimintot siirrettäisiin. Uusi järjestö aloitti toimintansa toukokuussa 2019, ja Gantulga palkattiin uuden organisaation johtajaksi.

Järjestölle valittu nimi Tegsh Tusgal tarkoittaa tasa-arvoista valoa.

Kuten aiemmin Kylväjän maatoimiston, myös Tegsh Tusgalin toiminnan painopiste on eri vammaisryhmien elinolojen kehittämisessä.

Tällä hetkellä järjestö ja Kylväjä toteuttavat yhdessä kolmea Suomen ulkoministeriön tukemaa kehitysyhteistyöhanketta, ja niissä kaikissa eri vammaiset ovat joko yksinomaista tai merkittävänä kohderyhmänä. Myös osa järjestön työntekijöistä on vammaisia.

Suunnitella on kuitenkin myös hankkeita muun muassa perheväkivallan torjumiseksi ja uhrien auttamiseksi.

Ulkomaisia kumppanuuksia järjestö on Suomen ohella rakentanut erityisesti Japaniin.

Kristillinen perusta näkyviin

Gantulga on nähnyt työn kehittymisen. Yksi tärkeä muutos on ollut suhteiden rakentuminen ministeriöi-

hin ja paikallisviranomaisiin. Marginalisoitujen ihmisten auttaminen edellyttää aina myös yhteiskunnan havahtumista heidän erityishaasteisiinsa.

Järjestön omina tulevaisuuden kehityskohteina nelikymppinen toiminnanjohtaja mainitsee johtamisrakenteen parantamisen, vision uudistamisen sekä työntekijöiden jatkokoulutuksen. Yhteisökehitys etenee koko ajan, ja myös hän itse pyrkii päivittämään omaa osaamistaan.

Vision uudistaminen liittyy haluun kirkastaa organisaation kristillistä perustaa. Tegsh Tusgal rekisteröitiin aatteellisesti neutraaliksi järjestöksi, koska buddhalaisnemmistöisessä maassa kristillisen toimijan rekisteröiminen olisi ollut vaikeampaa. Nyt tavoitteena on päivittää sääntöjä jälkikäteen niin, että järjestön kristillinen arvoperusta tulee mainituksi. Henkilökunnasta merkittävä osa on kristittyjä.

– Kristittynä haluan, että Tegsh Tusgal on kumppani myös paikallis seurakunnille ja osallistuu evankeliumin levittämiseen auttamalla seurakuntia niiden omien sosiaalipalveluiden kehittämisessä.

Kylväjän Mongolian-henkilöstö perusti vuonna 2019 riippumattoman kehitysjärjestön, joka nykyään vastaa Kylväjän hanketyöstä Mongoliassa. – Haluamme, että järjestöstämme tulee koko maassa tunnustettu ja luotettu toimija, toiminnanjohtaja Gantulga Balgan sanoo.

Kutsu uudistumisen tielle

Jukka Kääriäinen piti Kylväjän kesäpäivillä linjapuheen, joka herätti keskustelua.

Evangeliumin vuoksi tahdomme keskittyä tavoittamattomien tavoittamiseen Kristuksen evankeliumilla. Tästä näkökulmasta Kylväjän identiteetti lähetyjärjestönä on yksiselitteinen. Evankeliumin vuoksi, lähetyksen vuoksi, saamme keskittyä olennaiseen.

Evangeliumin vuoksi, Paavali oli strategisesti joustava, hän oli valmis antamaan periksi omista oikeuksistaan ja mieltymyksistään. Tätä asennetta Kylväjänkin tulisi vahvistaa. Missä toissijaisissa asioissa meidän tulisi joustaa, evankeliumin vuoksi, jotta tavoittamattomien tavoittamisen missiollemme olisi entistä enemmän tilaa, edellytyksiä ja mahdollisuuksia?

Kylväjä on lähetyjärjestö. Suomen lähetyksen kentällä lähetyjärjestöidentiteettimme on ainutlaatuinen. Olemme ”puhtaasti” lähetyjärjestö. Lähetyjärjestöidentiteettiä käsin kysymme: Onko kannanotto johonkin asiaan lähetyksen vuoksi perusteltua, vai ei?

Olemme osa jo olemassa olevaa, valmiiksi määriteltyä kirkkoa. Vaikka kirkon päätökset ja käytännöt vaikuttavat meihin, meidän ei tarvitse sekaantua kaikkiin kirkon kiistoihin ja kannanottoihin. Meidän on tarpeen keskittää ja rajata visiomme siihen, mitä yhä harvemmat toimijat kirkossa pitävät tärkeänä: ei-kristittyjen tavoittamiseen Kristuksen evankeliumilla.

Kaksi ääripäätä

Suomen ev.-lut. kirkon lähetyksnäkyä muokkaa yhä vahvemmin liberaali luterilaisuus, joka vierastaa pelastuksesta

puhumista, painottaa toimintaa yhteiskunnan ja maailman hyväksi, ja muokkaa tehokkaasti kirkon lähetyksnäkyä. Lähetytys-sanaa vältellään. Puhe kirkon lähetyksestä pyritään korvaamaan puheella kirkon kansainvälisestä työstä ja globaalista vastuusta. Samalla liberaalihatotekavat vahvaa vaikuttamistyötä seurakunnissa, jotta klassista kristinuskoa ja lähetyksnäkyä edustavia järjestöjä, kuten Kylväjää, ei tuettaisi. Tässä vaikuttamistyössä vedotaan yhdenvertaisuuden ja tasa-arvon periaatteisiin, joita edellä mainittujen järjestöjen väitetään rikkovan.

Liberaali luterilaisuus ei kuitenkaan ole ainoa ilmiö kirkossamme. Toisessa ääripäässä on puhdasoppinen luterilaisuus, joka korostaa luterilaista oikeaoppisuutta ja haastaa Kylväjää sekä teologisesti että toiminnallisesti. Tämä ”luterilainen puhdasoppi edellä” -kärki on vierasta Kylväjälle, joka on alusta asti painottanut ”Jeesus maailmalle” -kärkeä. Vahvistuva polarisaatio näkyy sekä kärjistyneinä asenteina että julkisuudessa pelkistyneissä mielikuvissa. Kirkkopoliittinen polarisaatio ja kirkon kärjistynyt keskustelukulttuuri heijastuvat myös lähetyjärjestöjen kentälle.

Liberaalisiipi mieltää identiteettinsä yleiskirkolliseksi. Konservatiivisiipi koostuu kuudesta järjestöstä, joilla on herätysliiketausta. Nämä myös edustavat klassista lähetyksnäkemystä. Kylväjä kuuluu ja mielletään tähän joukkoon. Liberaalisiipi liputtaa muun muassa tasa-arvoa ja yhdenvertaisuutta seksuaalivähemmistöjen asian ajamisen kärjellä. Jotkut konservatiivisiivessä painottavat luterilaista

”

Näen ainoana vaihtoehtona uudistumisen, lähetyksen kolmannen tien. Se on puoleensa vetävä, relevantti ja evankeliumille uskollinen juuri siksi, että se kokoaa lähetyksen äärelle sitomatta toissijaisilla asioilla.

lähetytystä tavalla, jossa teologinen puhdasoppisuus näyttäisi olevan itseisarvo, jopa itse evankeliumia tärkeämpi.

Mielestäni molemmista leireistä puuttuu selvä näky siitä, että ykseys evankeliumissa luo riittävän perustan ykseydelle ja yhteydelle lähetyksessä. Molemmissa leireissä toissijaiset asiat joko liitetään ytimeen tai korvaavat sen. Liberaali leiri on sosiaalietiikan ja yhteiskunnallisen hyväksynnän nimissä sumentanut evankeliumin olemuksen ja evankelioimisen keskeisen aseman lähetyksessä. Konservatiivi leiri näyttäisi kutsuvan ja kokoavan, ei pelkää lähetyksen äärelle, vaan samalla herätysliikespesifien painotusten ja luterilaisen puhdasoppisuuden äärelle.

Kylväjä pyrkii olemaan vieraanvaraisesti luterilainen tavalla, joka ei istu luontevasti kumpaankaan leiriin niiden nykypainotuksissa. En suostu tyytymään nykyiseen vastakkainasetteluun.

Lähetyksen kolmas tie

Suomen lähetyksen kentällä liberaalin ja konservatiivisen siiven välillä ammottaa aukko, johon tulisi rakentaa uusi tie: lähetyksen kolmas tie. Onko Kylväjällä tahtotila ja kyky luoda evankeliumin vuoksi jotain, mitä Suomessa ei tähän asti ole ollut: lähetyksen kolmas tie?

Näen, että globaalin evankelikaalisen liikkeen vaikutus Suomessa ja Kylväjän yhä vahvempi liittyminen siihen sekä purkaa luterilaisuuden vastakkainasettelua Suomessa että mahdollistaa Kylväjälle terveemmän asemoitumisen Suomessa ja vahvemman identiteetin maailmalla. Vieraanvarainen luterilaisuus nousee sitoutumisestamme sekä luterilaisuuteen että globaaliin evankelikaalisuuteen.

Lähetyksen kolmas tie ei kuitenkaan ole kompromissi, vaikka näin tullaan väittämään. Se on Jumalalle kuuliainen, evankeliumiin keskittyvä, yhteistyöhakuinen ja yhteyteen kutsuva tie.

Jos lähdemme seuraamaan elävää, ylösnoussutta Kristusta lähetyksen kolmannella tiellä, tilanteemme on verrattavissa opetuslasten kokemukseen ylösnousseen seurassa Emmauksen tiellä. Emme aina voi olla täysin varmoja, näemmekö Kristuksen ja ymmärrämmekö Hänen

tahtonsa tarpeeksi hyvin. Siksi yhteinen rukous Jumalan tahdon ymmärtämisestä on niin tärkeää.

Jotta Kylväjä pysyy puoleensavetävänä ja elinvoimaisena tulevaisuudessa, sen tulee tarkkaan valita, identiteettistään käsin, tuleva tiensä. Tarjolla on kolme vaihtoehtoa. Mukautuminen on liberaali luterilaisuuden vaihtoehto ja yhteiskunnallisesti relevantti, mutta ei enää evankeliumille uskollinen. Tämä ei ole Kylväjän tie. Toinen vaihtoehto on konservatiivinen säilyttäminen, joka painottaa lähetyksen kannalta toissijaisia asioita liian jyrkästi. Tämäkään ei ole Kylväjän tie. Näen ainoana vaihtoehtona uudistumisen, lähetyksen kolmannen tien. Se on puoleensavetävä, relevantti ja evankeliumille uskollinen juuri siksi, että se kokoaa lähetyksen äärelle sitomatta toissijaisilla asioilla.

Miltä Kylväjän identiteetti näyttää tulevina vuosina? Se tunnetaan vieraanvaraisen ja riittävän luterilaisena sekä jalomielisen anteliaan opillisena. Se tarjoaa rohkeasti ja häpeämättä luterilaisia aarteita siunauksena muille: yksin armosta, yksin uskosta, yksin Kristuksen tähden. Se torjuu väävät evankeliumit: lakihenkisyyden, sosiaalieettisen evankeliumin ja ihmisen nostamisen kaiken mittariksi ohi ristiinnaulitun ja ylösnousseen Kristuksen. Samalla se keskittyy Jumalan valtakuntaan, armolahjojen käyttöön, rukoukseen, yhteyden luomiseen sekä uusien, kristillisten yhteisöjen ja kirkkojen istuttamiseen. Nämä ovat evankelikaalisia painotuksia. Ne haastavat sellaista kristinuskua, joka keskittyy enemmän rakenteisiin, talouteen ja valtaan kuin Jeesuksen lähetykskutsun todesta ottamiseen. Evankeliumin vuoksi luomme rohkeasti strategisia kumppanuuksia Suomessa ja maailmalla. Haluamme innostaa, kutsua puoleensa, varustaa lähetyselämää Suomessa ja maailmalla sekä kirkastaa yli kaiken Kristuksen hyvyttä, jotta Valtakunta leviäisi.

KUUNTELE
PUHE
KYLVÄJÄ
PODISTA

– Evankeliumin vuoksi luomme rohkeasti strategisia kumppanuuksia Suomessa ja maailmalla. Haluamme innostaa, kutsua, varustaa lähetys-elämään Suomessa ja maailmalla sekä kirkastaa yli kaiken Kristuksen hyvyyttä, jotta Valtakunta leviäisi, totesi lähetysjohtaja Jukka Kääriäinen Kylväjän kesäpäivillä.

Kylväjän kesäpäiviä vietettiin Tampereella hotelli Rosendahlsissa 10. kesäkuuta teemalla Loistakoon valonne. Kesäpäivätallenteet Jukka Kääriäisen linjapuheesta, Hanna Lindbergin raamattuopetuksesta sekä paneelikeskustelusta Valo ja vaikutusvalta ovat kuunneltavissa Kylväjä Podissa.

Nyt jos koskaan tarvitsemme apuasi

Jostain syystä juuri nyt taloudelliset resurssit näyttävät supistuvan. Heinäkuun palkat maksettiin ystävän tarjoaman lainan turvin.

Tehän tunnette Herramme Jeesuksen Kristuksen armon: hän oli rikas mutta tuli köyhäksi teidän vuoksenne, jotta te rikastuisitte hänen köyhyydestään.” (2. Kor. 8:9)

Raamattu kertoo, miten Jeesus, Taivaallisen Isän ainoa Poika, jätti taivaan kirkkauden ja tuli veljeksemme tähän maailmaan. Saimme hänen sovitustyönsä kautta oikeuden rikkauteen, joka on katoamaton. Rikkauteen, jollaista meillä ei koskaan voi omien suoritustemme perusteella olla.

Hengellisessä työssä rahasta puhuminen tuntuu vaikealta. Se on sitä suurimmalle osalle meistä. Raha on kuitenkin lähes kaiken työn tekemisen edellytys, ja sen vuoksi rahan pyytäminen ja saaminen on välttämätöntä. Eräs entinen työtoverini tapasikin kiteyttää asian sanoihin ”evangeliumi on ilmainen, mutta sen siirtäminen maksaa”. Meistä jokainen on kutsuttu osallistumaan evankeliumin viemiseen kaikkien maailmaan. Moni toteuttaa tehtävää rukouksen kautta ja käyttämällä katoavaa rikkautta katoamattoman rikkauden hyväksi eli lahjoittamalla hengelliseen työhön.

Kylväjä toimii hyvin suurelta osalta yksityisen lahjoittamisen varassa. Viime vuosina sen osuus on ollut noin 55–60 prosenttia kaikista tuotoista. Nykyisen laajuista toimintaa ylläpitääksemme yksityisten lahjoit-

tusten osuuden on välttämätöntä kasvaa aiemmasta, koska seurakuntien supistuvan talouden myötä talousarvioavustukset väistämättä vähenevät.

Kulunut vuosi tähän saakka ei ole ollut taloudellisesti helppo. Maksuvalmiutemme on laahannut lähes kaiken aikaa hyvin lähellä nollaa, ja olemme joutuneet tekemään monenlaisia järjestelyjä selviytyäksemme velvollisuuksistamme. Heinäkuun lopussa emme olisi pystyneet maksamaan työntekijöittemme palkkoja, ellei yksityinen työn ystävä olisi antanut suurta, usean kymmenen tuhannen euron lyhytaikaista ystävälainaa.

Työmme sai jatkaa koko korona-ajan poikkeusolojen yli ilman suuria supistuksia, ja saimme järjestämämme keräyksen kautta myös olla siunaamassa ulkomaisia kumppaneitamme lisätuella, joten heidänkään ei tarvinnut supistaa työtään merkittävästi. Poikkeusolojen jälkeen työtä työalueilla on voitu jatkaa entiseen malliin ja uusia avauksiakin on tehty. Lähetystyöntekijöittemme määrä maailmalla on pysynyt neljäkymmenen tuntumassa, vaikka monen muun järjestön lähettien määrä on laskenut. Työtä on valmisteltu, suunniteltu ja tehty tarkkaan harkiten ja rukoillen.

Kuitenkin jostain syystä juuri nyt taloudelliset resurssit näyttävät supis-

tuvan. Heinäkuun loppuun mennessä seurakuntien avustukset ovat toteutuneet edelliseen vuoteen nähden lähes 200 000 euroa pienempinä ja yksityinen tuki yli 150 000 euroa pienempänä. Näin suuret muutokset koettelevat kassaa merkittävästi, ja heinäkuun lopussa kassa olikin ensimmäistä kertaa minun Kylväjän työaikani negatiivinen.

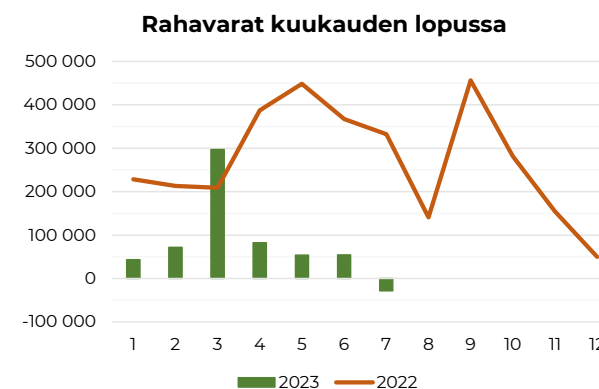
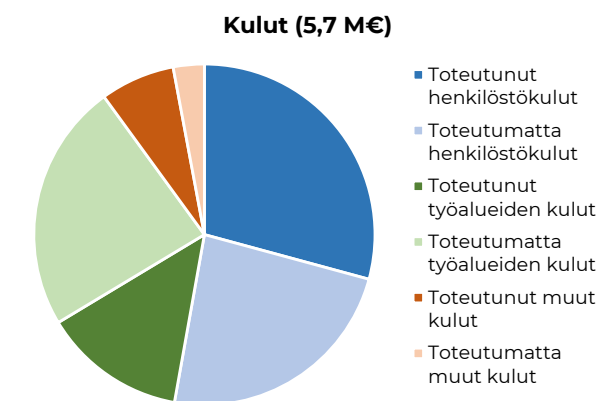
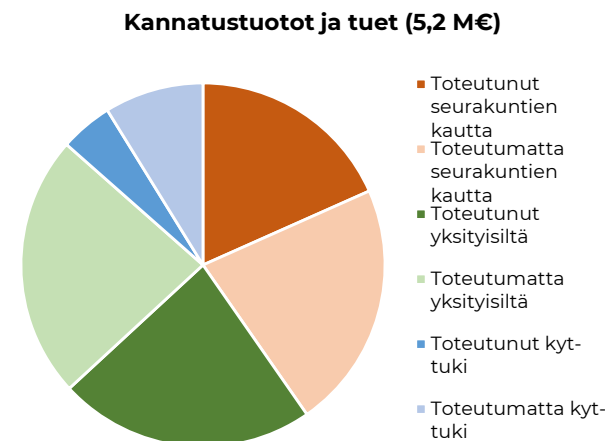
Siksi, jos pystyt, nyt tarvitsemme ylimääräistä lahjaa, jotta Kylväjä voisi jatkaa työtä, johon meidät on kutsuttu. Muista meitä myös rukouksin, jotta Isä antaisi viisautensa päätösten tekemiseen. Yhteistyöllä pääsemme tämänkin ajan yli.

Siunattua syyskautta toivoen,

PETRI JAVANAINEN
talous- ja hallintojohtaja
petri.javanainen@kylvaja.fi

Toteutuma heinäkuussa suhteessa talousarvioon

Miten voin tukea Kylväjän työtä taloudellisesti?

Lahjoita MobilePayllä

 18437

Jos haluat kohdentaa lahjasi (esim. tietylle työalueelle tai lähetille tai tiettyyn keräykseen), kirjoita kohde kommenttikenttään.

Ryhdy kuukausikylväjäksi sivulla kylvaja.fi/lahjoita

Lahjoita tilisiirrolla

IBAN: **FI57 4405 0010 0212 96**

BIC: **ITELFIHH**

Viite: **2100 0001 0** (Yleinen tuki)

Katso muut lahjoitustavat sivulta kylvaja.fi/lahjoita

- kohdennetut lahjoitukset
- merkkipäivälahja
- testamentti (Kylväjälle verottomia)

Haluatko kysyä lahjoittamisesta? Tarvitsetko apua? Lähetä meille sähköpostia: talous@kylvaja.fi. Autamme mielellämme. Jos haluat lahjoittaa kiinteää omaisuutta tai osakkeita, ota yhteys Petri Javanaiseen.

Kiitos lahjastasi!

Lupa kääntyä – uskonnonvapaus Suomessa

KYLVÄJÄ AREENA 5.10.
KLO 10–12 ja 13–14

Suomen uskonnonvapauslain 100-vuotisjuhlavuonna Kylväjä Areena varustaa seurakuntien työntekijöitä luomaan yhteyttä ja integroimaan kristityiksi kääntyneitä seurakuntaan. Opimme ymmärtämään hylkäämisen kokemusta, jota kristityksi kääntynyt maahanmuuttaja kokee. Etsimme keinoja tukea ja rohkaista niitä, jotka kokevat vainoa kääntymyksen Suomessa kristityiksi.

Mukana webinaarissa ovat:

SOILI HAVERINEN STI:n uusi pääsihteeri, joka työskennellessään Luther-kirkon teologina näki kääntyneiden hädän. Yhdessä Heidi Zittingin kanssa hän teki toukuussa kirkolliskokoukselle edustaja-aloitteen kristityiksi kääntyneiden maahanmuuttajien puolustamiseksi.

TIMO KESKITALO pitkän linjan lähetystyöntekijä, pastori ja kokenut maahanmuuttajien tukija. Kristityksi kääntyneiden turvapaikanhakijoiden tueksi perustetun Petra31-osuuskunnan hallituksen jäsen. *Risti ja häpeä* -kirjan kirjoittaja.

MARI TURUNEN Kylväjän viestintäpäällikkö, joka työskennellessään toimittajana paneutui kristityksi kääntyneiden turvapaikanhakijoiden kokemaan painostukseen. *Kääntyneet – ex-muslimien painostus Suomessa* -kirjan kirjoittaja.

Lisäksi iltapäivällä on mahdollisuus osallistua syventäviin kanaviin klo 13–14. Ilmoittautuminen niihin webinaarin jälkeen lounastauolla. Ohjeet saa webinaarissa.

KANAVA I Kirkollisen toimijan mahdollisuudet yhteiskunnassa? Mitä juuri nyt on meneillään? Ulla Siirto, asiantuntija Kirkkohallituksen Toiminnallinen osasto, Diakonia ja yhteiskunta.

KANAVA II Miten voimme vahvistaa seurakuntaa kristityn turvapaikanhakijan tukiyhteisönä? Timo Keskitalo, Petra31, pastori, lähetystyöntekijä, kokenut maahanmuuttajien tukija.

KOHDERYHMÄ seurakuntien työntekijät ja vapaaehtoiset yli kirkkokuntarajojen.

Ilmaista webinaaria pääsee seuraamaan Kylväjän kotisivuilla: kylvaja.fi/osallistu/tapahtumat. Ei ennakkoilmoittautumista.

Revive
Conference
27.10.2023

KYLVÄJÄ
STÄNDILLÄ JA
HANNA LINDBERG
PANEELISSA

Revive Conference kokoaa nuoria aikuisia pohtimaan minuuden, yhteyden ja elämän tasapainon merkitystä. Tapahtuma järjestetään Suomessa ensimmäistä kertaa perjantaina 27. lokakuuta Helsingin Korjaamolla. Valtakunnallisen tapahtuman tavoitteena on tuoda yhteen nuoria aikuisia yli kirkkokuntarajojen ja kautta maan.

Puhujina kuullaan muun muassa Alpha Internationalin Dez Johnstonia Skotlannista, futuristi Perttu Pölästä, psykologi Satu Lähteenkorvaa, pastori Johannes Saranpää ja Turun Katriinanseurakunnan nuorten aikuisten pastori Matti Hernesahea. Ohjelmassa on myös lähetystyötä käsittelevä paneelikeskustelu Kipu, Perkele ja kutsumus, jossa on mukana muun muassa piispa Teemu Laajasalo ja Kylväjän apulaislähetysjohtaja Hanna Lindberg. Artisteina tapahtumassa nähdään Immanuel, Kls., Juhani Tikkanen, Jodahe, Roni Samuel, Northwind Collective sekä Verkosto Kollektiivi.

Ständeillä ja sivulavalla on mukana noin 20 eri tahoa yli kirkkokuntarajojen. Lisäksi tapahtumassa on workshoppeja, joissa pääsee osallistumaan ja kuulemaan asiaa muun muassa omasta kutsumuksesta ja lahjoista.

Lue lisää: reviveconference.fi

5.9. Oma stoorini: pimeyden palvelijasta Jumalan valtakunnan palvelijaksi – Tapio Pokka (Kylväjä lähetystyöntekijä, pastori)
19.9. Lähetystyössä Japanissa – Johanna Perendi (Kylväjä lähetystyöntekijä)
3.10. Kokonaisvaltainen lähetystyö ja kehitys yhteistyö – Eero Horstia (Kylväjä erityisasiantuntija)
17.10. Luovuus Jumalan missiossa – Jukka Leppilampi (muusikko, säveltäjä, artisti)
31.10. Lähettäjän palvelutehtävä lähetystyössä – Katriina Leskelä (Kylväjä seurakuntatyön koordinaattori)
14.11. Kristittyjen yhteys Jumalan missiossa – Erkki Jokinen (pastori, lähetystyöntekijä)
28.11. Oma stoorini: muslimista pastoriksi (teaching in English) – Reza (iranilainen pastori, Kylväjä työntekijä)
5.12. Joulun valo – tapahtuma

kylvaja.fi/valo-illat

Adult Third Culture Kids -seminaari Tampereella

Sinulla kolmannen kulttuurin aikuinen on syyskuussa 2023 mahdollisuus kokoontua yhteen jakamaan omaa elämäntarinaasi ja kuulemaan muiden tarinoita. Painotamme tapahtumassa yhteyttä: keskusteluille ja yhdessä syömiselle on varattu paljon aikaa.

Mitä: Viikonlopputapahtuma aikuiselle matkalaukkulapselle
Milloin: 8.–10.9.2023

Paikka: Tampereen Kansanlähetyskoti

Osoite: Hämeenpuisto 41, 33200 Tampere

Ilmoittautuminen: forms.gle/AdCBhxGQDEhjUtZd9

Ilm. viimeistään 31.8. mennessä. Tapahtuma on maksuton.

Järjestäjät: Lähetysyhdistys Kylväjä, Suomen ev.lut. Kansanlähetys, Fida International, Suomen Lähetysseura, Suomen luterilainen evankeliumiyhdistys

Lisätietoja: lida-Liisa Repo, iitu.repo@gmail.com

Kylväjä tarjoaa lyhytaikaisia työmahdollisuuksia ulkomailla

Kylväjä tarjoaa mahdollisuuden testata lähetyskutsua mielenkiintoisissa tehtävissä kansainvälisessä ympäristössä. Sara Mäkinen lähti lyhytaikaiseen työhön Israeliin. Hän osallistui alkukesällä Legacy-aktioon ja jäi vielä sen jälkeen loppukesäksi Immanuel-kirkkoon Tel Aviv-Jaffaan.

– Elämä täällä on kokonaisvaltaista seurakunta-elämää, sillä pieni tiimimme asuu kirkon yhteydessä. Pidämme raamattu- ja rukouspiiriä olohuoneessamme ja osallistumme sapatin jumalanpalveluksiin ja muuhun seurakuntatyöhön sekä käytännön siivous- ja puutarhanhoitotehtäviin. Tämä on monella tapaa samanlaista kuin Suomessa, mutta ympäristö ja ihmiset ovat ihan erilaisia.

Mäkisen mukaan uudenlaiseen arkeen totutumisessa auttoivat valmiit työrutiinit.

– Kirkolla on avoimet ovet joka viikko. Se on hieno mahdollisuus kohdata ihmisiä, etsijöitäkin. Aika täällä on ollut opettavaista, antoisaa ja hauskaa.

Kylväjän lyhytaikaisiin tehtäviin hakevan tulee olla täysi-ikäinen. Hakijalla tulee olla halu palvella ja toimia joustavasti muuttuvissa olosuhteissa, kyky itseohjautuvasti hoitaa yksityiskohtia ja laajempia kokonaisuuksia, sujuva englannin kielen taito, paineensietokykyä ja tiimityötaitoja. Lisäksi edellytetään riittävää terveyttä ja henkisiä voimavaroja työskennellä haastavissakin

Kuuntele
Saran
haastattelu
Kylväjä Podista!

olosuhteissa. Lyhytaikainen työ voi olla myös opintoihin liittyvä harjoittelu.

Lähetetty-koulutus nähdään esikoulutuksena ja on etu tehtävään haettaessa. Lähetetty-koulutus toteutetaan yhteistyössä Kylväjän, Sansan, Suomen Raamatutuopiston ja Opiskelija- ja koululaislähetysten kanssa. Seuraava Lähetetty-koulutus järjestetään vuonna 2024. Lue lisää Kylväjä-lehden numerosta 4/2023.

Lue lisää kylvaja.fi/lahde

Maanmuuttajat

Maanmuuttajat-johtamiskoulun **missiona** on Kristukselle ja omalle kutsumukselle antautuneiden muutoksentehtävien nostaminen ja varustaminen yhteiskunnan eri sektoreille: seurakuntiin, hengellisiin järjestöihin, politiikkaan, liike-elämään, tieteeseen ja taiteeseen. Kylvämme toivon siemeniä.

Maanmuuttajat-johtamiskoulun **kasvatustavoitteina** ovat kristillisen ihmiskäsityksen pohjalta nouseva yksilöllisen arvokkuuden merkityksen korostaminen, koko persoonan monipuolinen kehittyminen sekä oman äänen ja kutsumuksen vahvistuminen.

Uskomuksemme on, että johtajia ei synny, heitä tehdään. Seuraava Maanmuuttajat-koulutus alkaa tammi-kuussa 2024. Koulutus sisältää yhdeksän kaksipäiväistä lähijaksoa. Ne pidetään Perheniemen evankelisella opistolla litissä ja Leiri- ja kurssikeskus Enä-Sepässä Vihdissä. Asiakokonaisuuksia käsitellään myös lähijak-

sojen välillä muun muassa kirjallisuuden, kasvuryhmissä tapahtuvien johtamiskokeilujen, keskustelujen ja raamatturefleksioiden kautta. Koulutus on luonteeltaan dynaaminen eli siinä huomioidaan opiskelijan ja lähetävän yhteisön erityistarpeet.

Koulutuksen kokonaishinta on 1 485 €. Tämän lisäksi tulevat majoitus- ja ruokailukustannukset.

Lue lisää: maanmuuttajat.fi

Kylväjää tukemassa:

ANTIKVARIAATTI
SCRIPTORIUM
PARVIAISENTIE 9, SÄYNÄTSALO ☎ 045 7832 3938, KAUPPIAS@SCRIPTORIUM.FI

Laadukas valikoima teologiaa, kirkkohistoriaa ja muuta kristillistä kirjallisuutta. Myymme myös postitse. Katso koko valikoima osoitteesta www.scriptorium.fi/katalogi – kirjoita hakukenttään "kristinusk"!

Vuodesta 1968

Klassikkolelut & pelit +
Kaikki lelu uutuudet

Katso verkkokauppa!

Tule
Tampereelle
kannustus-
joukkoihin!

LEEVI PENTIKÄINEN / ALBUMI

Nuoret aikuiset innostuivat juoksemaan lähetystyön hyväksi

Lähetysjärjestöjen yhteisen Run for Missions (R4M) -juoksuhaasteen vuosittainen päätapahtuma järjestetään Tampere Maratonilla 10. syyskuuta. Kylväjän työn hyväksi juoksee neljätoista nuorta aikuista ja lisäksi heitä kirittää viisi vanhempaa juoksijaa. R4M -haasteessa juoksija valitsee lähetystyökohteen, jonka hyväksi hän kerää lahjoituksia sekä juoksee valitseman- sa kisamatkan.

Leevi Pentikäinen (20) on yksi Kylväjän työtä tukeva juoksija. Hän juoksee neljän ystävänsä kanssa, ja he yhdessä valitsivat tukikohteekseen Etiopian Ginnirin kummilapsiohjelman.

– Itsensä koettelu puolimaratonilla on plussaa, mutta eniten minua innostaa kerätä varoja Etiopian työlle, maassa asunut Leevi kertoo.

– Kampanjointi on käytännönläheistä työtä köyhimpien hyväksi Etiopiassa. Aion simppelisti tehdä keräysohjeen ja lähettää sitä tutuille ja sukulaisille pyytäen lahjoituksia ja täten kannustaa juoksuani.

KANNUSTA Leevin juoksua lahjoittamalla Kylväjän Etiopian Ginnirin kummilapsiohjelmalle.

TILINUMERO: FI57 4405 0010 0212 96

SAAJA: Lähetysyhdistys Kylväjä ry

VIITENUMERO: 2900 0015 3

Syysmyyjäiset

LAUANTAINA 28.10.
KLO 11-14

Kylväjän toimistolla,
Tikkuraitti 11 A, 2. kerros.

Huomio! Tarkasta ohjelmatiedot seurakuntien paikallisesta ilmoittelusta.

TURUN ARKKIHIIPPAKUNTA

19.9. SALO klo 11.30–13 Ystäväpiiri Perttelin seurakunta-talossa, Mikontie 5, Salo, mukana Lea Lukka.
19.9. SALO klo 14–15.30 Lähetysten iltapäivä Kosken seurakuntalossa, Maijankuja 6, Koski TL, mukana Lea Lukka.
23.9. PORI klo 15-16.30 Kylväjä-piiri, Porin seurakunta-keskus, Eteläpuisto 10 A, 4. krs. Yhteistyössä Keski-Porin ja Teljän seurakunnat.
3.10. KANKAANPÄÄ klo 17 Lähetystilaisuus Kankaanpään seurakuntasali, Keskuskatu 51 B. Teemana kuulumisia Ebenezerin työstä. Mukana Pirkko Said.
21.10. PORI klo 15–16.30 Kylväjä-piiri, Porin seurakunta-keskus, Eteläpuisto 10 A, 4. krs. Yhteistyössä Keski-Porin ja Teljän seurakunnat.
18.11. PORI klo 15–16.30 Kylväjä-piiri, Porin seurakunta-keskus, Eteläpuisto 10 A, 4. krs. Yhteistyössä Keski-Porin ja Teljän seurakunnat.

TAMPEREEN HIIPPAKUNTA

10.9. TAMPERE klo 15 klo 15 Jeesus maailmalle -piiri, Kalevan kirkko, sali 5. Liisanpuisto 1.
4.10. IKAALINEN klo 14 Lähetystilaisuus, Pirkko Said kertoo kuulumisia Ebenezer-vanhainkodin työstä, seurakuntakeskus, Vanha Tampereentie 6.
8.10. SASTAMALA klo 10 Messu. Mukana Pirkko Said. *Alustava.*
22.10. TAMPERE klo 15 Jeesus maailmalle -piiri, Kalevan kirkko, sali 5. Liisanpuisto 1.
7.11. KURU klo 18 Lähetysilta Kurun seurakuntatalolla, Kirkkotie 2, 34300 Kuru. Mukana nimikkolähetti Sanna Erelä.
26.11. TAMPERE klo 15 Jeesus maailmalle -piiri, Kalevan kirkko, sali 5. Liisanpuisto 1.

OULUN HIIPPAKUNTA

OULU Joka sunnuntai klo 13 Messu missiomausteella Kellonkartanon kappelilla, Raamattuopistontie 93. Järjestäjänä Kylväjä yhdessä useiden herätysliike- ja lähetysjärjestöjen kanssa. Lisätiedot: kellonkartano.fi.
10.9. YLVIESKA klo 14 Lähetystilaisuus Betania, Kyöstintie 18. Mukana Pirkko Said.
11.9. RAAHE klo 18 Lähetyspiiri Raahen seurakuntakeskus (Brahe-tila), Sovionkatu 1. Janne Henriksson kertoo lähetystyöstä Mongoliassa.
20.9. OULU klo 13 Oulun tuomiokirkkoseurakunnan lähetyspiiri Vanha Pappila, Asemakatu 6. Janne Henriksson kertoo lähetystyöstä Mongoliassa.
1.10. UTSJOKI klo 10 Messu Utsjoen seurakunnassa. Janne Henriksson saarnaa.
11.10. OULUNSALO klo 17.30 Lähetysilta Toimitalo, Vattukuja 2. Janne Henriksson kertomassa työstä Mongoliassa.

MIKKELIN HIIPPAKUNTA

10.9. MIKKELI klo 14 Kylväjä-piiri seurakuntakeskuksen aulakahviossa, Savilahdenkatu 20. Aiheena ”Älä unohda Gin-nirin orpoja”, mukana lähetystyöntekijä Urpo Kyyhkynen.
15.9. JUVA klo 13 Lähetystilaisuus. Mukana Pirkko Said. *Alustava.*
15.9. SAVITAIPALE klo 18 Lähetystilaisuus. Mukana Pirkko Said. *Alustava.*
15.9. JÄPPILÄ klo 13 Kylväjä-piiri Leena ja Kauko Moilasella Moilalantie 143.
17.9. SAVONLINNA klo 14 Lähetystilaisuus Säämingin seurakuntatalo, Sääminginkatu 4. Mukana Pirkko Said.
29.9. JÄPPILÄ klo 13 Kylväjä-piiri Anne ja Matti Kauhasella Honkalantie 86.
1.10. MIKKELI klo 14 Kylväjä-piiri seurakuntakeskuksen aulakahviossa, Savilahdenkatu 20. Aiheena ”Tavoittamaton kansa? – Lähetystyötä Japanissa”, mukana lähetystyöntekijä Lea Lukka.
13.10. JÄPPILÄ klo 13 Kylväjä-piiri Aila ja Asko Kaipiaisella, Sikalanniementie 121.
27.10. JÄPPILÄ klo 13 Kylväjä-piiri Eila ja Seppo Pitkäselällä, Rauhaniemenpolku 1.
10.11. JÄPPILÄ klo 13 Kylväjä-piiri Tarja Juntusella, Tattarimäentie 31.
24.11. JÄPPILÄ klo 13 Kylväjä-piiri Leena Suhosella, Jäppiläntie 891.

LAPUAN HIIPPAKUNTA

8.9. VAASA klo 10.15 Perjantaikävely joka toinen perjantai parillisina viikkoina (22.9., 6.10., 20.10., 3.11., 17.11. ja 1.12.). Seurakunnan nuorisotila CROSS, Kauppapuistikko 4. Kävelytapahtumilla tuetaan urheilulähetystyötä pako-laisten parissa Kreikassa.
10.9. YLISTARO klo 17 Kohtaamispaikka seurakuntatalo, Markinsalontie 2A. Illan teemana ”Pyytäkää, niin teille annetaan”. Puhujana Katariina Leskelä.
29.9. VAASA klo 10.15 Kylväjä-lähetyspiiri, Seurakunnan nuorisotila CROSS, Kauppapuistikko 4.
17.10. JÄMSÄ klo 15 Lähetyspiiri Kustaankodossa, Lindemaninkatu 1.
27.10. VAASA klo 10.15 Kylväjä-lähetyspiiri, Seurakunnan nuorisotila CROSS, Kauppapuistikko 4.
29.10. SUOLAHTI klo 10 Kylväjän pyhä, messu, jonka jälkeen lähetyslounas klo 11.15 seurakuntasalilla, Pajakatu 9. Mukana Risto Liedempohja.
24.11. VAASA klo 10.15 Kylväjä-lähetyspiiri, Seurakunnan nuorisotila CROSS, Kauppapuistikko 4.

HELSINGIN HIIPPAKUNTA

17.9. VANTAA klo 10 Messu ja lähetystilaisuus, Virtakirkko, Rajatorpantie 8. Mukana Ijäkset.
24.9. VANTAA klo 15 Kylväjä-piiri, Korson seurakunta, kirkon kokoustila, Merikotkantie 4.

22.10. HELSINKI klo 10 Kylväjän pyhä Viikin kirkossa, Agronominkatu 5, Helsinki. Saarna ja lähetysterveiset Mongolian vammaistyöstä Pia Heikkinen.
22.10. VANTAA klo 10 Messu ja lähetystilaisuus. Hämeenkyllän kirkko, Auratie 3. Mukana Ijäkset.
29.10. VANTAA klo 15 Kylväjä-piiri, Korson seurakunta, kirkon kokoustila, Merikotkantie 4.
26.11. VANTAA klo 15 Kylväjä-piiri, Korson seurakunta, kirkon kokoustila, Merikotkantie 4.

ESPOON HIIPPAKUNTA

13.9. JÄRVENPÄÄ klo 18 Lähetyspiiri Vanhankirkon alasalissa Oliivissa, Kirkkotie 2. Mukana Jukka kääriäinen.
16.–17.9. ESPOO klo 10–16 SyysMatin markkinat, Kirkkopuisto 5. Kylväjä mukana 17.9.
1.10. ESPOO klo 17 Messu ja lähetystilaisuus, Viherlaakson kappeli, Viherkalliontie 2. Mukana Ijäkset.
11.10. JÄRVENPÄÄ klo 18 Lähetyspiiri Vanhankirkon alasalissa Oliivissa, Kirkkotie 2. Itä-Aasian pioneerityö.
22.10. KERAVALO klo 14.45–16.30 Olohuonematka maailmalle -tilaisuus Keravan seurakuntakeskuksen salissa, Papintie 2–6. Aiheena ”Uskonnollinen Japani”. Mukana Lea Lukka.
29.10. KAUNIAINEN klo 9–10.30 Hyvän äärellä Naistenpäivät. Suomen Raamattuopisto, Helsingintie 10. Mukana Pirkko Said.
31.10. MÄNTSÄLÄ klo 18.00–20.30 Naisten saunailta ”Ex-lähetin lähetystarina” Ahvenlammen leirikeskuksessa, Hermanonkimaantie 132. Mukana Lea Lukka.
1.11. NURMIJÄRVI klo 13–14.30 Lähetyspiiri Nurmijärven seurakuntakeskuksessa, Kirstaantie 5–7 . Mukana nimikkolähetti Sanna Erelä.
8.11. JÄRVENPÄÄ klo 18 Terveisiä Japanista! Kylväjän lähetyspiiri Vanhankirkon alasalissa Oliivissa, Kirkkotie 2. Mukana Lea Lukka. Alussa kahvitarjoilu.

KYLVÄJÄ POD

Kylväjä Pod kertoo tuoreet uutiset maailmalta ja päästää ääneen nykypäivän lähetit.

Muista myös LÄHETYSVARTTI Radio Deillä su klo 15.35

SAATAVILLA USEISSA PALVELUISSA

YHTEYSTIEDOT

Lehden tilaukset, peruutukset ja osoitteenmuutokset
osoitteenmuutokset@kylvaja.fi
p. 09 2532 5400

Päätoimittaja
Jukka Kääriäinen
jukka.kaariainen@kylvaja.fi

Toimituspäällikkö
Mari Turunen
mari.turunen@kylvaja.fi

Taitto
Minna Rautiainen

PL 188, 01301 Vantaa
Käyntiosoite: Tikkuraitti 11 A,
2. krs, Tikkurila

09 2532 5400

toimitus@kylvaja.fi
osoitteenmuutokset@kylvaja.fi

Lähetysyhdistys Kylväjä

_kylvaja

Pankkiyhteys
Nooa Säästöpankki
IBAN: FI57 4405 0010 0212 96
BIC: ITELFIHH
Keräyslupa
Rahankeräyslupan saaja: Lähetysyhdistys Kylväjä
Rahankeräyslupan myöntäjä: Poliisihallitus
Luvan numero: RA/2021/1495
Keräyksen toimeenpano aika: 1.1.2022 alkaen toistaiseksi

Lähetysyhdistys Kylväjä on Suomen ev.lut. kirkon lähetysjärjestö ja Ulkoministeriön pitkäaikainen kumppani kehitysyhteistyössä. Teemme töitä Jumalan valtakunnan etenemiseksi erityisesti siellä, missä on vähän tai ei lainkaan kristittyjä ja kirkkoja. Lähetysnäkemyksemme on kokonaisvaltainen: siihen kuuluu evankeliumin julistaminen sekä yhteisöjen elinolosuhteiden kohentamiseen ja kestäväan kehitykseen tähtäävä palvelu.

ISSN 1239-5560
Painopaikka: PunaMusta, Tampere
Osoitteellinen levikki 14 000
Painosmäärä 16 000

Seuraava numero ilmestyy 22.11.2023

Ajantasainen tapahtumakalenteri löytyy Kylväjän verkkosivuilta: kylvaja.fi/kapahtumakalenteri. Tilaisuudet järjestetään yhdessä paikallisten seurakuntien ja STEP-opintokeskuksen kanssa.

Posti Green

Hyvä Kylväjän ystävä ja lähetystyön tukija,

sanon sen suoraan: nyt on tiukka paikka. Jos olet seurannut kirkollisia uutisia, tiedät mistä on kysymys. Yhä useampi seurakunnan päättäjä ajattelee, että lähetyskäskeyn ja perinteisiin kristillisiin arvoihin pohjautuva lähetystyö on vanhanaikaista, tämän päivän trendien vastaista. Tällaista työtä ei heidän mielestään tulisi enää tukea.

Kylväjä on yksi niistä lähetysjärjestöistä, joiden rahoitus on tämän vuoksi vähentynyt. Se kirpaisee. Evankeliumia on yhä julistettava. Uusia työntekijöitä on koulutettava ja lähetettävä matkaan. Ajat muuttuvat, mutta lähetyskäsky ei vanhene.

Kylväjässä on siis tiukka paikka. Kassamme on tyhjenemässä, mutta emme voi keskeyttää työtämme. Siksi vetoamme sinuun: auta meitä seuraavien kolmen vaikean kuukauden yli. Lahjoita Kylväjän työlle tänään. Sopiva summa on se, jonka sinä tunnet sydämessäsi oikeaksi.

Rahan pyytäminen ei ole lempiaiheeni – ja kuten ehkä huomaat – ei myöskään vahvuuteni. Mutta lähetystyö on. Siksi vetoan sinuun. Kun teet lahjoituksen nyt, voimme seuraavassakin lehdessä kertoa lähetystyön hyvistä hedelmistä. Kuljethan rinnallamme, juuri nyt!

Siunaavin terveisin,

Jukka Kääriäinen
lähetysjohtaja

LAHJOITA NYT

Tilinumero FI57 4405 0010 0212 96, viite 2900 0020 5
Mobilepay 18437, viesti 2900 0020 5